

Onze Vogels

NUMMER 5 | MEI | 2024

Nederlandse Bond
van Vogelliefhebbers

De /

ssel

INHOUD

In deze uitgave

Van de bestuurstafel 5

Hoe kom je aan
een vogelvirus? 6

Digitaal keuren 9

Levend voer voor vogels 12

Strandleeuwerik 13

De nachtparkiet 14

16 Zandhoenders

17 In de keuken van...
fotohut Maasduinen

20 Kleurkanaries

24 De vogelliefhebberij leeft!

26 Een bijna onmogelijke
combinatie

28 Mondial 2024 Talavera
de la Reina Spanje

En verder

- 4 Column voorzitter
- 29 Column keurmeester
- 30 Bondsmededelingen
- 34 Colofon
- 35 Kalendervogel

Coverfoto:
Zwarte specht
© Denoise

BELANGRIJK!

Nu u dit leest staat één van de belangrijkste bijeenkomsten binnen onze organisatie op stapel. De maand mei, in bestuurlijke zin de belangrijkste! Immers leden kunnen hun voorstellen ter stemming brengen, helaas zijn er dat dit jaar niet veel, liever gezegd het is er geen één.

Albert Zomer, voorzitter

De Keurmeestervereniging heeft wel wat wijzigingen ingebracht, namelijk in het KMV reglement, maar ja daar kunnen de leden weer niet over stemmen, dat is "pakkie an" van de keurmeesters. Wel heeft de Keurmeestervereniging een voorstel ingediend om het erkenningstraject te vergemakkelijken, laat maar zeggen het minder bureaucratisch te maken. Dat komt elke kweker, die uitdagingen ziet in nieuwe kleuren en soorten ten goede. Uiteraard wel met de restrictie dat dierwelzijn in het oog gehouden wordt. Hier op aansluitend, buitenissige kenmerken aan een nieuwe soort of mutatie zullen de opname in ons vraagprogramma verhinderen. Het is belangrijk dat u dat weet. Op facebook was recentelijk een melding te zien van iemand die aangaf dat als COM een soort, kleur of mutatie had erkend, deze dan ook automatisch bij de NBvV gevraagd zou worden. Daar kunnen we duidelijk over zijn, dat is niet zo!!!!

Algemene vergadering

Tijdens de Algemene vergadering legt het

hoofdbestuur verantwoording af over het gevoerde beleid. Kunnen eventuele beslissingen teruggedraaid worden omdat de leden het er niet mee eens zijn, maar wordt ook de richting bepaald waarin wij als organisatie gaan. Uiteraard naar mogelijkheden en behoefte. In diezelfde vergadering worden kandidaten voor het hoofdbestuur her- of gekozen, functionarissen in allerlei commissies. Leden die vaak op de achtergrond werken, maar onontbeerlijk zijn. U kunt bij die vergadering aanwezig zijn. U kunt het beleid mede bepalen! U kunt het hoofdbestuur steunen of ter verantwoording roepen! Dat is uw recht. Dit jaar nemen we tijdens een receptie ook afscheid van hoofdbestuurder Dirk Verburg. Gelukkig heeft zich een ervaren kandidaat gemeld, die nog steeds uitdagingen ziet.

Ringen

Een van de zaken buiten de Algemene Vergadering om, maar waar toch wel vragen over komen is het afleveren van ringen. Wanneer krijg je die nadat ze besteld zijn? Het streven is dat deze binnen 6 weken geleverd worden, als het een reguliere bestelling betreft. Dit is mede afhankelijk van de dag dat u de ringen besteld. Op maandag gaat de bestelling digitaal de deur uit, richting onze leverancier. Bestelt u dus op de maandag, dan moet u er nog een week bij op tellen. Immers de bestelling is net weg. Spoedringen worden zo spoedig mogelijk bezorgd, meestal binnen 2 tot 3 weken. Om te voorkómen dat u in nood komt, is tijdig bestellen dus te adviseren.

ssel

Bezuinigen

U weet dat het hoofdbestuur de laatste tijd noodgedwongen heeft moeten bezuinigen. Hierdoor moet het werk op het bondsbureau door minder personeel en met minder uren gedaan worden. Heeft u vragen kijk dan eerst op de NBvV site, vraag uw collega kweker, uw afdeling of binnen uw district. Meestal komt het antwoord dan wel. Mocht dit niet lukken dan willen onze vaste medewerkers uw de service bieden en u helpen waar nodig. Wilt u uw vraag alstublieft stellen via info@nbv.nl en niet via andere emailadressen binnen het bondsbureau of aan één van de hoofdbestuurders? Dit voorkomt dat zaken tussen wal en schip belanden, maar daarnaast voorkomt het onnodig tijd verlies.

Graag uw medewerking, want "de Bond", dat zijn wij allemaal!!!!

Voor al uw vogelbenodigdheden

WIM VAN DE LUSTGRAAF

www.wimvandelustgraaf.nl

De

Van de bestuurstafel

© bestuur

Hoofd Bonds bureau

Het is alweer een jaar geleden dat wij u konden melden dat de NBvV Gert de Jonge als hoofd bondsbureau kon astellen, uiteraard ging dat gepaard met een eenjarig contract om aan elkaar te kunnen ruiken. Het hoofdbestuur heeft nu het genoegen mede te kunnen delen dat wij Gert de Jonge een vast contract hebben aangeboden, welk door hem geaccepteerd werd. Hiermee is de continuïteit op het bondsbureau geborgd.

Verhoging kostprijs ringen regulier

Door de stijging van de grondstoffen, import- en personele kosten, alsmede de kosten voor certificering van CBAM (emissie uitstoot) is de NBvV gedwongen de ringprijs per ring met onmiddellijke ingang te verhogen met 0,05 cent. Met name de certificering van goederen voor wat betreft emissie speelt in Nederland, terwijl dit een Europese regel is. Elke leverancier dient de stikstofuitstoot van haar product van een certificaat te voorzien, hetgeen extra kosten gaat opleveren. Nog steeds blijft de NBvV (in totaalprijs gezien) de goedkoopste ringen leverancier in Nederland. Bestel op tijd voor tijdige levering en voldoende voor al uw vogels.

Kosten ringen niet-leden

In de vorige mededeling "van de bestuurstafel", werd duidelijk aangegeven dat de ringprijs voor niet-leden is verhoogd. Al snel kwamen er geruchten dat dit ook zou gelden voor verspreide leden, dit is nonsens en mogelijk een gevolg van slecht lezen van de mededelingen. Omdat de NBvV aangewezen is voor het verplicht leveren van ringen voor EC en CITES vogels aan niet-leden moeten wij hieraan voldoen. Voor alleen niet-leden zijn de administratie- en afhandelingskosten verhoogd naar 20 euro per bestelling. Dit is bovenop de extra kostprijs van 1 euro extra per ring op de reguliere prijs.

Site NBvV

De site van de NBvV heeft een nieuwe frisse lay-out gekregen. Zaken zijn overzichtelijker weggezet, overbodige en onduidelijke links zijn verwijderd. Mocht u tot de ontdekking komen dat er iets ontbreekt, verkeerd doorgeleid wordt of incorrecte informatie bevat, stuur dan een mail naar het bondsbureau info@nbvv.nl

Grensverkeer

Hoewel de overheid soms zaken tweërlei uitlegt zijn de stukken die de commissie DE&W plaatst behoorlijk duidelijk. Al deze uitleg kunt u vinden via de site van de NBvV. Recentelijk is een stuk geplaatst over het meedoen van Belgische inzenders op shows in de Zuidelijke districten. Voor Nederlandse leden geldt

dat zij met een eigen (gezondheid) verklaring altijd in heel België mogen meedoen. Zie voor gedetailleerde uitleg de vernieuwde site van de NBvV.

Gesprek overheid

Regulier vond, al jaren, overleg plaats tussen de NBvV, PS, BEC, LNV en NVWA. Afgelopen twee jaar werd dit initiatief, na enkele jaren stilgelegen te hebben, weer door een nieuwe beleidsmedewerker van LNV opgepakt. De NBvV sluit dan aan met hoofd bondsbureau en de portefeuillehouder ringen Sjaak van Benekom. Dit jaar is ook Klaas Snijder vanuit de positie van lid commissie DE&W aangesloten. In de recente vergadering werd de suggestie gedaan om in de toekomst alleen geringde vogels bij liefhebbers toe te staan. Mogelijk gaat de breukzone in de ringen voor beschermde vogels verdwijnen (hier is eerst een wetswijziging voor nodig), dus tot die tijd nog steeds verplicht. De suggestie in de laatste bijeenkomst gedaan om bij putters en goudvinken niet te kiezen voor nog een tussenmaat, maar de regel "ring die niet verwijderbaar is zonder de poot te beschadigen" wordt nader bekeken en lijkt de beste oplossing. Het formulier dat nog steeds rondwaart met betrekking tot ongeringde EC vogels (te laat of niet opgemerkt dat er jongen waren), is niet meer geldig. LNV kijkt naar een andere mogelijkheid. Overkomt u dit, maak dan foto's van het nest en de groei en houd een verslag bij ter bewijs, daarnaast een en ander melden bij LNV.

Surveillant hesjes

Via de website NBvV, link webshop kunt u onder tabblad TT weer de mooie surveillantehesjes bestellen. Dit keer in de maten XXL en XXXL. Op = op!

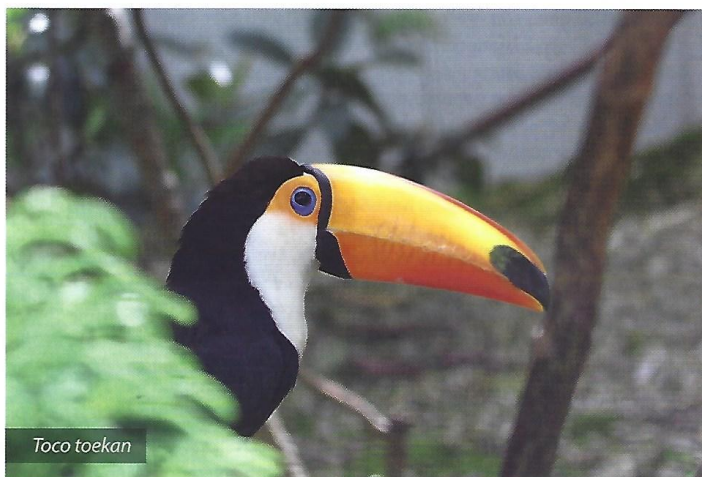
Hoe kom je aan een vogelvirus?

© Ger Derickx

Beste mede vogelliefhebbers. Ik ben 55 jaar oud, getrouwd met een schat van een vrouw die door mij ook gek is geworden op vogels en wij hebben twee kinderen.

Het begin

Op de vraag hoe mijn vogelhobby is ontstaan kan ik een helder antwoord geven, ik weet alleen niet meer precies welke leeftijd ik had toen ik door het vogelvirus werd gegrepen. Ik schat een jaar of 15. Bij mij in de straat woonde een oom en die had twee voliëres met kanaries, grasparkieten, diamantduifjes en grote Textorwevers. (Er waren in die tijd wel zes ooms in de familie die zich bezig hielden met de vogelhobby, dus het zat waarschijnlijk al in mijn genen). Ik stond op een dag voor de voliëre van mijn oom te kijken en ik had opeens het idee om zelf ook vogels te gaan houden. Dit was natuurlijk makkelijk om te denken, maar daar had ik de toestemming en medewerking van mijn ouders natuurlijk wel voor nodig. Mijn vader was bang dat dit zoals zo vaak bij jonge mensen een bevestiging zou zijn die weer snel zou verdwijnen. Ik zegde hem echter toe dat dit niet het geval zou zijn. Na lange tijd aandringen stemde mijn vader toe dat hij samen met mij een voliëre zou gaan bouwen. En zo geschiedde het. Er werd een binnenhok van hout gemaakt en aan één kant kwam een voliëre van 2x2 meter en aan de andere kant kwam een voliëre van 4x2 meter. Ik was erg trots op mijn voliëres. Ik ging vaak met mijn oom uit de straat naar een vogelhandelaar bij ons in de buurt en toen de voliëres klaar waren werd de kleinste voliëre bevolkt met grasparkieten en een koppel agapornis roseicollis en als bodembewoners een koppel goudfazanten en de grote voliëre met kanaries, rijstvogels, zebra vinken, diamantduifjes en oranjewevers; op de bodem liepen Chinese dwergkwartels. Enkele jaren later bouwde ik er zelf nog vier kweek voliëres bij van 2x2 meter. Deze werden netjes aangeplant

Toco toekan

met coniferen en wat klimplanten om een natuurlijke omgeving voor de vogels te creëren.

Verder uitgebreid

Ik had inmiddels ook de beschikking gekregen over een prachtig verwarmde binnenruimte van acht bij twee meter. Deze was in 1988 gebouwd. Hier bevonden zich ongeveer vijftig kweekkooien. Toen is het vogelbestand eerst langzaam veranderd naar hoofdzakelijk Australische prachtvinken zoals Gould amadine, maskeramadine, driekleur- en roodkop papegaai amadine, Bichenow astrilde, diamantvink en Binsenastrilde. Toen ik het houden en kweken met deze vogels eenmaal goed onder de knie had zocht ik een nieuwe uitdaging en die vond ik in het houden en kweken van Afrikaanse prachtvinken. Ik heb in de loop der jaren heel wat soorten gehouden zoals granaatastrilde, purper granaat astrilde, elfenastrilde, non astrilde, melba astrilde, roodmasker astrilde, angola blauwfazantje, blauwkop blauwfazantje, goudbukje, tijgervink, roodkop amadines, Reichenow bergastrilde en rode druppel astrilde. Verder had ik in die tijd ook nog enkele Aziatische prachtvinken in mijn col-

lectie zoals Indische nonpareils, groene tijgervinken en bamboe papegaai amadines. De kweekkooien waarin ik al deze vogels hield waren voorzien van gaas op de bodem, zodat de vogels nooit gemorst zaad van de bodem konden eten. Dit is mij altijd goed bevallen. Voor de kweek camoufleerde ik de nestkastjes altijd met conifeer, die ik altijd van de stuiken uit eigen tuin afhaalde.

Met een stam eigen-kweek granaatastrildes werd ik in 1991 provinciaal kampioen. Verder werd ik in datzelfde jaar clubkampioen bij de tropen. Ik grossierde dat jaar in trofeeën en kwam op een avond thuis met een hele draagtas vol bekers en bondskruizen. Op zo'n prestatie voor iemand van mijn toenmalige leeftijd (24 jaar) was ik apetrots.

Uitdaging

Ik heb vanaf het begin van mijn vogelhobby altijd een sterke drang gehad om steeds weer vogels te gaan houden die een grotere uitdaging voor mij betekenden. Daardoor begon ik rond de negentiger jaren mijn vogelcollectie weer aan te passen aan mijn nieuwe wensen. Dit was het moment

Motmot

dat ik langzaam afscheid ging nemen van zaad etende vogels. De zachtvoer etende vogels deden hun intrede. Het begon met Japanse nachtegalen en Indische brilvogels, waar ik ook succesvol mee kweekte. Verder had ik zwartkeel levliegenvangers, amethyst glansspreeuwen en indigo vinken. Ook kwamen toen de eerste nectarvogels en zelfs kolibries in mijn collectie.

Kolibri's

In 1993 heb ik op vijftienvijftigjarige leeftijd in negen maanden tijd helemaal zelf een kas gebouwd van 14 meter lang, 6,5 meter breed en 3,5 meter hoog. Ik ben mijn ouders altijd heel dankbaar geweest dat zij hiermee instemden; ik woonde toen immers nog thuis. Het vogelvirus raasde als een wilde door mijn lijf. Ik was niet te stoppen en wilde mijn ultieme droom verwezenlijken, namelijk een klein tropisch bos in deze kas aanleggen met allerlei soorten tropische planten, zoals banaan, heliconia, orchideeën, bromelia, philodendron, ficus enz. Wat was ik trots op deze kas toen alles klaar was. Ik had nu mijn eigen jungle in de achtertuin. Ik was van mening dat het voor de resultaten het beste zou zijn om me te specialiseren in een bepaalde groep vogels en dus heb ik toen alle andere vogels verkocht en ben ik mij vanaf dat moment helemaal gaan toewijden op het houden en kweken van kolibries. In de kas waren aan een kant 20 voliëres gemaakt van 2x1x2

m. Het is mij gelukt om met vijf soorten te kweken. Hier ben ik altijd nog zeer trots op, omdat kolibries toch een echte uitdaging zijn om mee te kweken. Verder ben ik in 1995 Nederlands kampioen geworden met een eigen kweek kolibrie (lat. *Damophila julie*).

Maar het bleef in deze kas niet alleen bij het houden van kolibries. Er kwamen pijlgifkickers als bodem bewoners bij en ook nog Antillen fluitkickers die 's nachts zaten te fluiten. Deze kikkers vermeerderden zich snel en als ik op een warme zomer avond de beregening had aangezet waande ik mij in het Caraïbisch gebied. Wat was dat kikken zeg!!! GEWELDIG!!!

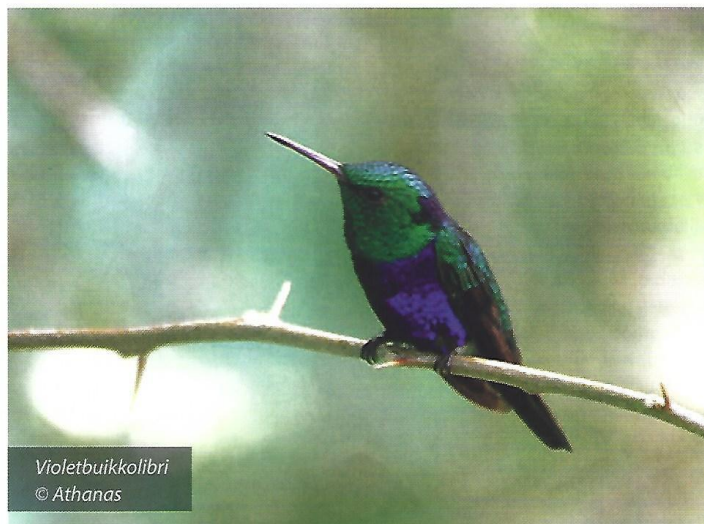
In 2001 toen mijn ouders inmiddels naar een ander huis in het dorp waren verhuisd, begon ik aan de bouw van een tweede kas. Deze werd nog groter en hoger (18 meter lang, 6,5 meter breed en 5 meter hoog). Ook deze kas werd volledig beplant met tropische planten en een grote waterpartij. Hier waren aan een kant 18 voliëres van 2x1x2 m. Behalve kolibries zaten in deze kas ook nog kleine hagedissen, pijlgifkickers en nectar etende vleermuizen. Het was echt gaaf om die vleermuizen in de schemer door de kas te zien vliegen. Overdag hingen ze onder de grote bladeren van een Philodendron. Hier zaten ze droog als ik de sproei installatie aanzette om de plan-

Emeraldgroene arassari

ten water te geven. Na enkele maanden vloog er ook een jonge vleermuis rond. Ze hadden zich voortgeplant!!! Hoe bizar dit was om mee te mogen maken.

In 2008 hebben wij een nieuw tuinbouwbedrijf op een andere locatie gebouwd en is het bedrijf aan huis afgebroken. Vanaf die tijd moesten de twee hobby kassen met particulier gas verwarmd gaan worden en dat was een erg kostbare aangelegenheid. Ik heb toen met pijn in het hart besloten om te stoppen met kolibries en toen zijn

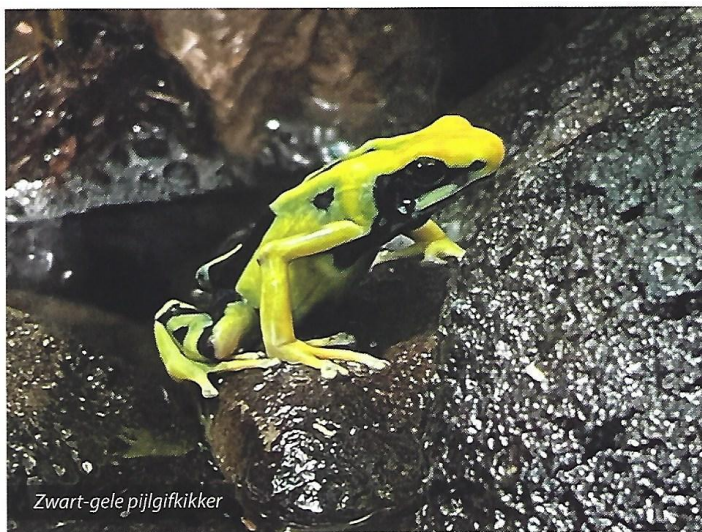
Violetbuikkolibri
© Athanas

er in de kassen vogelsoorten gekomen die minder warmte behoevend waren, zoals suikervogels, verschillende soorten tangara's, Mexicaanse nonpareils en indigovinken.

Grote vruchteneters

In 2011 zijn we overgestapt op grote vruchteneters. Beide kassen zijn in 2019 afgebroken. Ze voldeden niet meer aan de eisen die ik stelde voor het verantwoord houden van de toenmalige vogels. Ik heb daarna nieuwe voliëres gebouwd (2,5 jaar aan gebouwd) die aan de wensen en eisen van deze vogels tegemoet komen. Ook zijn ze helemaal geïntegreerd in de tuin. De voliëres zijn mooi beplant, zodat ze deel uitmaken van de complete tuin. Het heeft mij altijd veel vreugde gegeven als ik vogels in ruime voliëres zie vliegen die dan ook nog natuurlijk beplant zijn. Dit komt het levensgenot van de vogels zeer ten goede. Dit aspect zullen wij altijd in ons achterhoofd dienen te houden.

Ik verlang alweer naar de zomerperiode, zodat ik al liggend in een ligstoel op het terras in één oogopslag kan genieten van onze prachtige bloemrijke tuin en de nieuwe voliëres waarvan ik vermoed dat deze bouw op vogelgebied mijn laatste kunststukje is geweest.

Zwart-gele pijlgifkikker

Misschien denkt u na het lezen van dit verhaal dat bij mij op vogelgebied alles van een leien dakje is gegaan. Dan kan ik u geruststellen door u mede te delen dat ook bij mij de momenten van vertwijfeling, verdriet, teleurstelling, soms ook woede en frustratie de afgelopen decennia zeker nu en dan aanwezig waren bij het uitoefenen van onze prachtige hobby. Ik denk dat dit erbij hoort en als men na een tegenslag

toch weer doorgaat en daarna weer een succes binnenhaalt is de tegenslag vaak snel vergeten.

Ik wens u allen nog vele jaren vogelplezier toe.

- of wij blij zijn, omdat onze kweker de bekerwedstrijd gewonnen heeft, maar natuurlijk -

henry

Digitaal keuren

© Bestuursleden Tinus Spekman en Hans Broekkamp

Keurmeesters turen op een scherm-pje, QR-codes op de kooistickers, keurbriefjes in de mailbox... wat ging daaraan vooraf?

In het voorjaar van 2020 was ik aanwezig op de Algemene ledenvergadering van Kleindier Nederland (KLN) als afgevaardigde van 'mijn' specialclub en als IT-leverancier van de KLN. Voor mij zat de rij met afgevaardigden van de andere bonden en in de pauze tikte ik meneer Snijder op zijn schouder. "Ik ben Jeroen Borgman en zou graag ook willen helpen met digitaliseren van zaken bij de NBvV mocht daar behoefte aan zijn." "Nou", zei Klaas, "dat komt goed uit. Onze automatiseerder wil wat NBvV activiteiten afstoten, misschien kan je daarbij helpen."

De tot dan in gebruik zijnde software moet vernieuwd worden omdat deze niet meer technisch wordt ondersteund. Niet alleen een vogel heeft een maximumleeftijd voor deelname, software heeft dat ook. En zo begon het verhaal, dat voorlopig resulteerde in een (bijna) vlekkeloos verlopen NK, althans op IT gebied. In de afgelopen jaren heb ik veel mensen op en rond het NK gesproken en steeds vaker stelden ze mij de vraag of ik iets wilde schrijven voor in 'Onze Vogels' omdat dit óók een onderdeel van onze (ja, ik ben ook gewoon lid) organisatie is. Ik ben meer een doener dan een schrijver, maar vooruit, voor deze keer dan.....

De opdracht

De eerste wens van de NBvV was een systeem om keurkaarten elektronisch in te vullen, een digitale keurkaart. Nu was het hele proces rond keuren mij niet vreemd, ik loop vanaf 1985 actief mee bij de KLN en haar voorgangers. Actief in besturen van diverse clubs en tentoonstellingen. Dus ik dacht "Hoe anders kan een vogelkeuring zijn dan een kippenkeuring?" Inderdaad niet zo heel anders

en tegelijk een wereld van verschil wanneer je naar de details gaat kijken.

Na een keer te hebben meegekeken bij OVO ben ik met de opgedane kennis naar mijn programmeurteam gegaan en is een eerste opzet van de 'KeurAPP' gemaakt.

Met hulp van Peter Marinus (over de al jaren in gebruik zijnde software), Henk de Vos (vraagprogramma), Albert Zomer en KMV (keurregels) ging voor mij een vogelkeuring steeds meer verschillen van een hoender- of konijnenkeuring. Met veel kennis en geduld heeft iedereen die ik om hulp heb gevraagd mij voorzien van de benodigde informatie. Waarvoor dank!

Op het NK van 2021 kon ik meelopen en het hele 'circus' van binnenuit aanschouwen. Wat me hier vooral van bij is gebleven is de enorme klus om de keurbrieven te controleren en uit te zoeken. Dit duurde bijna een hele dag! De KeurAPP was inmiddels gebruiksklaar (dachten we) en dus moest er getest worden. Twee keurmeesters waren bereid gevonden om

een groot deel van hun vogels dubbel te keuren, op papier én in de KeurAPP. Wat een succes! Want niet alleen vonden de heren de eerste opzet prettig in gebruik, ze kwamen ook met een hele lijst aan punten die niet klopten, positieve feedback. Daar konden we iets mee, want een grote revisie volgde.

Bij een APP denken de meeste mensen aan een programmaatje dat je op een telefoon of tablet installeert uit de store van Google of Apple. Een APP is ook een programma wat te benaderen is via een webpagina. Zo'n APP is de KeurAPP van de NBvV.

In de loop van 2021 zijn er een aantal tests geweest, oefensessies met keurmeesters die steeds weer nieuwe zaken aan het licht brachten van situaties zoals zich die in de praktijk kunnen voordoen. Wat opvalt is dat iets wat al vele jaren vanzelfsprekend is, ineens heel ingewikkeld kan worden als je het moet overbrengen of beschrijven zodat een computerprogramma dit ook correct

uitvoert. Vele verbeteringen, uitbreidingen en reparaties worden doorgevoerd om klaar te zijn voor NK2021. Best spannend, want tijd voor nóg meer testrondes begon schaars te worden. Door Corona ging het NK 2022 helaas niet door, maar voor de keurAPP was dit misschien wel goed. Nu was er méér tijd.

Meerdere NK's zijn 'nagespeeld'. Van inschrijven, inschrijvingen verwerken, keuren, catalogus tot en met de prijzenoverzichten maken. We werken inmiddels deels met de 'oude' software die vernieuwd moet worden en deels met de keurAPP die is uitgebreid met het produceren van de catalogus en wat benodigde overzichten. Alles lijkt compleet en goed te functioneren.

Het NK van 2023, de vuurdoop

De verwerking van de inschrijving lijkt goed, en is het niet. Bij het maken van de inschrijf/afhaalbrieven zijn inzendennummers door elkaar geraakt en krijgen inzenders de verkeerde brieven, brieven met vogels van een ander etc. Besloten wordt om de juiste brieven na correctie en controle nogmaals te verzenden. Deze keer natuurlijk driedubbel gecontroleerd. Helaas worden de enveloppen door de post niet altijd afgeleverd in de volgorde waarin ze verzonden zijn. Wat resulteert in nog meer verwarring; er veel gevraagd van het geduld van de inzenders.

Met spanning wacht ik op het secretariaat het startsein van de keuring af. Nog voor de keuring is begonnen vormt zich een rij met keurmeesters voor mijn tafel, inlognaam en wachtwoorden vergeten. Geen probleem, dat kunnen we resetten. Daarna verloopt de keuring redelijk soepel. Natuurlijk wat onduidelijkheden, vragen etc. Maar geen verontrustende zaken. Lunch!

En dan begint het... één voor één roepen de keurmeesters dat hun scherm niet meer reageert. Wat is er aan de hand? Na wat zoeken blijkt de Wifi in de IJsselhallen niet dezelfde kwaliteit te hebben als de Kampioenen in de kooien. Maar ook na ingrijpen van de technici van de IJsselhallen blijven er problemen

komen. Steeds weer zitten keurmeester 'vast' in hun scherm. Een continu gaand telefooncontact tussen mij en de programmeurs levert uiteindelijk de kennis op dat het systeem het steeds zwaarder krijgt naarmate er meer vogels gekeurd zijn. Vooral het toekennen van de laatste prijzen is een moeizaam geheel. Uiteindelijk halen we het einde van de keuring. De catalogus kan gemaakt. Phoe, gelukkig gaat dit heel soepel, binnen vijf minuten hebben we een catalogus. Deze wordt geprint en door een aantal mensen van de KMV minutieus gecontroleerd. En gelukkig maar, ze komen erachter dat er een aantal vogels niet zijn gekeurd en ten onrechte met 0 punten in de catalogus staan. Andere onregelmatigheden die er gedurende de dag zijn in geslopen (niet op 'opslaan' geklikt, geen prijzen toegekend) worden ook opgelost.

Ondertussen wordt het bondsbureau overspoeld met belletjes dat inzenders hun digitale keurkaart nog niet hebben ontvangen. We hadden aangekondigd dat we vanaf een bepaalde tijd de verzending zouden starten, wat opgevat werd als dat op dit tijd de kaart in de mailbox zou zitten. In werkelijkheid, om te voorkomen onterecht als 'spammer' te worden aangemerkt, zou het verzenden de hele nacht gaan duren. Na een stressvolle dag kan de catalogus naar de drukker, hoera!

De volgende dag weer vroeg aanwezig en met Hans van der Stroom de missende overzichten, stickers, lijstjes enzovoort bij elkaar zoeken. "Is alles compleet?"; "Ja, nee! Ik mis nog" Er blijkt ineens heel veel informatie nodig te zijn die tijdens het testen niet is opgevallen.

Ondertussen blijven er berichten binnen komen van mensen die geen keurbriefjes hebben ontvangen. Nu blijkt dat de briefjes zijn verzonden naar de mailadressen zoals die bekend in de ledenadministratie van de bond, en niet naar de mailadressen die inzenders hebben opgegeven bij het inschrijven. Deze worden gecorrigeerd en opnieuw ver-

zonden. Aan het eind van de dag heeft bijna iedere inzender de briefjes. Ook deze na-keurdag komt ten einde en alles is geregeld.

Open voor publiek. Catalogus ziet er goed uit... oei in de hectiek de inzenderslijst vergeten! Hoe kunnen we dat nu vergeten? En dan komt het bericht dat de prijzen van de jeugdinzenders er niet zijn. Nee toch, het zal toch niet? Zeker, het zal wel. De gewonnen medailles van de jeugdleden zijn niet bij de leverancier terecht gekomen.

Het NK van 2023, een vuurdoop was het, het idee was goed, niets bespaard op de voorbereiding, maar de uitvoering ging zeker niet vlekkeloos.

Als snel met z'n allen evalueren en noteren wat er veranderd moet worden aan de techniek, maar ook wat we als organisatie anders kunnen doen om het resultaat te verbeteren. Het NK is immers een 'voorstelling' die slechts één keer per jaar wordt gegeven, zonder repetities en zonder pre-voorstelling, ieder jaar opnieuw première-avond.

Inschrijven via ANIVENT

In maart zijn de verbeterpunten beschreven en gaan de programmeurs weer aan het werk. Omdat een aantal strubbelingen in 2023 te wijten waren aan het werken met zowel de oude als de nieuwe software is gekozen om volledig over te stappen naar de keurApp. Ook het vraagprogramma wordt voortaan vanuit ditzelfde systeem beheerd dus zijn 'vertaalfouten' tussen het vraagprogramma en de keurApp uitgesloten. Vanuit kostenooptpunt wordt er geen geïntegreerd inschrijfprogramma gebouwd; dit wordt voortaan gedaan door Anivent.eu. Voordeel is dat hier ook andere tt-organisaties gebruik van kunnen maken als ze dat willen. Anivent.eu heb ik in het leven geroepen om een extra digitale dimensie toe te voegen aan de gehele dierenhobby. Zowel voor de NBvV als KLN groepen.

Het blijkt voor sommige inzenders even wennen, een account aanmaken, inschrijven, betalen met iDeal. Het is allemaal even wennen, maar samen met de werkgroep is iedereen die hulp vroeg ge-

De IJssel

IJssel

Jeroen Borgman

holpen en zijn inschrijvingen geplaatst. Anivent.eu zorgt ook voor het beschikbaar maken -en houden- van de uitslagen én keurbriefjes na afloop van het NK. Daarover in een volgend artikel meer. Vanwege de vele aanpassingen in het programma is er in de zomer van 2023 een test waarbij leden van de werkgroep vogels 'insturen' en een aantal keurmeesters een keuring doen van in totaal 1500 vogels. Tijdens deze test bleek vooral hoe afhankelijk je als organisatie bent

van de laptop/tablet van de keurmeester. Alle 'fouten' die in deze test naar boven kwamen bleken te maken te hebben met de (staat van het) device waarop gekeurd werd.

Omdat de keurmeesters slechts één keer per jaar met de keurAPP werken is oefenen van belang. Daarom in oktober: nogmaals een hele show naspelen. Wéér vogels inschrijven, weer verwerken en dan keuren. Iedere keurmeester die op het NK zou gaan keuren is gevraagd te oefenen. Gelukkig heeft bijna iedereen hier gehoor aan gegeven en konden we nog een aantal onduidelijkheden noteren en uitleggen. Ook zijn de meeste vragen die keurmeesters hadden opgenomen in een extra keurinstructie. Na de oefenkeuring weer alle documenten geproduceerd en voorgelegd aan de werkgroep en het bondsbureau. Alles werd compleet en akkoord bevonden.

NK 2024 de 2e keer met de keurAPP

Maar na alle aanpassingen eigenlijk weer met een bijna nieuw systeem. Het nieuws over de extra functie met de keurbriefjes via de QR code wordt gelukkig goed ontvangen op de socials. Tijdens het inbrengen horen we inzenders vertellen dat ze op de keurdag met spanning kijken wanneer de keurbriefjes beschikbaar komen. Het gaat als een lopend vuurtje, "je kan live meekijken met de keuring". Enige zorg maakt zich van ons meester. Wat als iedereen tegelijk keurbriefjes gaat bekijken tijdens het keuren? Kan het systeem dat wel aan? Dát scenario hebben we niet getest!

Bovendien kan dit voor best wat verwarring leiden. Stel een keurmeester maakt een fout en keurt een vogel te hoog, de inzender ziet zijn briefje: 94 punten -> TAART!. Waarna de keurmeester later toch een missende teennagel consta-

teert. De inzender komt op de show om te zien dat teleurstelling. Dat wilden we niet riskeren, dus hebben we in allerijl gevraagd de keurbriefjes tijdens het keuren onbereikbaar te maken. Op de inbrengdag om 23.00 uur kreeg ik het telefoontje dat dit geregeld was. Phoe, da's een zorg minder. De keurdag gaat van start als ware het een Formule1 race.

Wifi werkt, iedereen kan inloggen, maar dan, bij de eerste vogels gaat het al mis. "We kunnen de scores niet opslaan!" Wat is dit? Later zei iemand dat er op dit moment een klein druppeltje angstzweet op mijn voorhoofd te zien was. Direct contact met de programmeur opgenomen die gevraagd was stand-by te zijn. Na tien lange minuten zoeken bleek de oorzaak gevonden, de 'even snel' gemaakte blokkade van de keurbriefjes. Hierna liep de keurdag als een zonnetje. Om 15.50 uur was de laatste keurmeester klaar; om 16.05 uur lag de catalogus bij de drukker en het medailleschema bij de prijzenleverancier.

Het mailen van de keurbriefjes zijn we om 20.00 uur gestart, de laatste waren om 03.40 uur verzonden. Een paar mensen meldden zich dat er geen briefjes waren ontvangen; dit waren allemaal tikfouten in het opgegeven mailadres bij inschrijven. Achteraf bleek dat deze mensen ook geen inschrijfbevestiging hadden ontvangen, wat logisch is.

Tevreden terugkijken op dit NK mag, maar niet te lang. Want net als bij onze vogels zijn er altijd wensen en verbeterpunten. Op het moment van schrijven (2 februari) zijn de eerste voorbereidingen voor het NK2025 alweer begonnen..

sel

De

Levend voer voor vogels

© T. Heinsbergen

Tegenwoordig zijn in de handel legio dierlijke eiwitten te koop zoals meelwormen en buffallowormen, pinkies, wasmotten en sprinkhanen. Ingevroren maar ook diverse soorten levend.

Hoe anders was het „vroeger“. Af en toe meelwormen en verder niks. Mijn vrienden en ik gingen in de zestiger jaren op pad om spinnen en andere insecten te vangen wanneer er jonge putters, vinken en geelgorzen in de nesten lagen. Ook de liefhebbers die goudvinken durfden te houden (deze waren toen nog verboden), gingen vooral op spinnenjacht. Ook miereneitjes waren een fantastisch voedsel voor de jonge vogels. Tegenwoordig mogen deze larven van mieren niet meer geoogst worden, ze zijn streng beschermd en er staat u een hoge boete te wachten wanneer ze u bij een mierenhoop aantreffen.

Enkele jaren geleden heb ik een rondreis gemaakt door Thailand; in een stad daar (Chiang-mai) waren op de markt mieren-eitjes te koop, de bevolking vond het een delicatessse.

Maar ik wil u met een relatief onbekende voedselbron kennis laten maken, namelijk bladluizen. Er zijn diverse soorten zoals zwarte, grijze en groene bladluizen. Ze worden allemaal wel door mijn vogels gegeten maar de groene toch wel het liefst. In de natuur worden deze luizen door veel vogelsoorten gezocht en aan hun jongen gevoerd. Echt een fantastisch voer, zeker ook voor liefhebbers die met insecteneters kweken. Maar bij mij groeien de jonge putters, goudvinken en sijsjes er prima van. Maar ook mijn Amerikaanse sijsen soorten varen er wel bij; mijn treursijsen eten weinig van de buffalo's of pinkies, maar op bladluizen zijn ze gek.

Nu zult u denken: allemaal mooi en aardig, maar hoe vang ik deze kleine beestjes? Ik doe het als volgt: ik ga op pad met een emmertje en handschoenen [belangrijk]. Ik klop namelijk de luizen van de brandnetels, handschoenen aan, emmertje langs de plant en kloppen maar. Na een uurtje hebt u er duizenden gevangen. Eind mei en de maand juni zijn de beste maanden. In het ene jaar kun je er meer vinden dan in het andere jaar. Misschien ligt dit aan de temperatuur of de luchtvochtigheid? In een goed jaar heb ik meer dan 'n liter in de vriezer zitten. Aangezien levende luizen maar beperkt houdbaar zijn en kort in de natuur aanwezig zijn, vries ik ze in zodat ik ze de gehele zomer kan aanbieden. Door ze in te vriezen blijven ze wel een jaar goed om te voeren. 's Avonds schep ik een portie uit de vriezer en leg ze op papier van een keukenrol. 's Morgens zijn ze mooi droog en kunnen ze aan de vogels verstrekt worden. Ook paardenbloemknoppen en lijsterbessen zitten volop in

mijn vriezer en worden op dezelfde manier ontdooid.

Bladluizen hebben behalve mij ook veel natuurlijke vijanden zoals lieveheersbeestjes. Wanneer ik brandnetels zie waar lieveheersbeestjes op zitten zijn er zeker bladluizen aanwezig. Ook de aparte glimmende substantie op bladeren is een indicatie voor de aanwezigheid van luizen. Die glimmende substantie is honingdauw welke de luizen afscheiden; deze zoete honingdauw wordt weer graag door mieren gegeten. Mieren beschermen de luizen en zullen bijvoorbeeld een lieveheersbeestje aanvallen om de bladluizen te beschermen zodat hun leverancier niet wordt opgegeten. Maar mij krijgen ze niet weg; ik blijf kloppen. Bijkomstigheid is dat bijna iedere voorbijganger zich afvraagt wat ik aan het doen ben. Ik heb al tientallen keren moeten uitleggen wat ik doe en waar het voor is.

Natuurlijk zullen er liefhebbers zijn die zich afvragen of dit allemaal wel nodig is om vogels te kweken. Natuurlijk is dit niet per se nodig, maar mijn jonge vogels groeien mede door de luizen prima op.

Kortom een prima alternatief voor mierenlarven en de luizen zijn boetevrij te oogsten.

Strandleeuwerik

© Rik Meerema

Verrassing in de duinen

Je moet er wat voor over hebben. Het is half oktober en ik zit op mijn knieën in het natte slik van het Wad. Voor mij tussen het lage rood gekleurde zeekraal een paar beweeglijke vogeltjes. In mijn achterhoofd hoor ik de familie na thuiskomst al mopperen over de geur van het slijk en mijn vrouw die zich hardop afvraagt of die viezigheid ooit nog uit de broek te krijgen is.

Ik was op deze mooie ochtend om de westkant van Terschelling, de Noordsvaarder, gelopen. Eerst door de met heide, duindoorn en wilgenbosjes begroeide lage duinen. Dan het "hoogste duin" over naar het Noordzeestrand, om over het strand naar de uiterste westpunt van het eiland te lopen. Eén oog op het strand voor de kleine vogels die, moe van de trek over zee, tegen de eerste duinenrij, de zeereep, even moeten bijkomen. Het andere oog op de zee, wie weet wat er voorbij komt? Half oktober en met een stevige noordoostenwind kan dat van alles zijn, stormvogels, zee-eenden, parel-, roodkeel- of misschien wel een papegaaiduiker.

Bij de Spathoek, daar waar het zand van de Noordzee overgaat in het slik van het Wad, kwam ik tot de conclusie dat ik fijn had gelopen, maar dat het qua vogels een ietwat teleurstellende ochtend was geweest. Veel lijsterachtigen in de duinen, maar de zeereep en de branding hadden niet gebracht waar ik op gehoopt had. Aan de voet van het laatste duintje ging ik even zitten. Tussen mij en het dorp West-Terschelling in de verte, het Groene strand. Een slikvlakte begroeid met lamsoor, zeeaster, zeekraal en hier en daar kleine veldjes biesttarwegras.

Terwijl ik daar aan de voet van het duin wat zit te mijmeren, landt er voor mij in het biesttarwegras een grote groep bruine vogeltjes met lichte buiken en gele snaveltjes. Ik herken ze als fraters. Deze wintergasten klimmen handig in de halmen om de zaden uit de aren te plukken. Zo snel als ze gekomen was vliegt groep weer op, om even verder tussen het oktoberrood kleurende zeekraal te landen. Terwijl ik de fraters met mijn kijker volg zie ik nog meer beweging tussen het zeekraal. Eén van mijn favoriete wintergasten, de strandleeuwerik.

De strandleeuwerik (*Eremophila alpestris*) komt met zo'n 30 ondersoorten voor op het noordelijk halfrond. De Noord-Europese ondersoort *Eremophila a. flava* verruilt in de winter hun Scandinavische broedgebied voor de West-Europese kustgebieden.

En daar lopen ze zo'n honderd meter van 'mijn' duintje. Goed te zien, maar te ver voor een foto. De eerste meters loop ik nog, daarna maak ik mij steeds kleiner en loop tenslotte gehurkt. Het idee van het steeds kleiner maken is dat de vogels (of andere dieren) daardoor denken dat je van ze weg beweegt. Uiteindelijk ga ik op mijn knieën zitten in de hoop dat de vogels mijn kant op komen. Na een kwartier op mijn knieën in het stinkende, natte slijk trekt de kou mijn botten in, terwijl ik bedenk hoe mijn gezin straks bij mijn thuiskomst zal reageren op mijn vieze kleren. Deze gedachten verdwijnen snel als enkele strandleeuweriken mijn kant op komen en ik fijne foto's van deze prachtige soort kan maken. Je moet er wat voor over hebben!

ysel

De,

De nachtparkiet

Mysterieus, bijna onvindbaar. Er is geen kromsnavel ter wereld waar we zo weinig vanaf weten als de Nachtparkiet. Want ondanks meldingen uit vrijwel alle staten van Australië is het één van de minst bekende parkieten van het land.

Piet Rozendaal

De ontdekking

Het eerste bekende exemplaar werd ontdekt door John McDouall Stuart in oktober 1845, ten noorden van Coopers Creek in het noorden van Zuid-Australië. Maar toch werd hij niet eerder officieel beschreven dan in 1861 als *Geopsittacus occidentalis* door John Gould op basis van de balg van een andere vogel, verzameld in 1854 in de buurt van Mount Farmer in West-Australië. Veel ornithologen beschouwden hem altijd al nauw verwant met de Grondparkiet *Pezoporus wallicus*. Uitgebreid moleculair onderzoek heeft deze stelling bevestigd, en zo zijn beide soorten tegenwoordig geplaatst in één en het zelfde geslacht *Pezoporus* (Illiger 1811), een geslacht dat ouder is dan *Geopsittacus*. De nachtparkiet heeft hierdoor nu de naam *Pezoporus occidentalis* gekregen.

De nachtparkiet

Deze grote onbekende van de vogelwereld is een middelgrote parkiet (22 tot 25 cm) en een niet al te ver familielid van de *Neophema*'s en de grasparkiet. Tastbaar zijn er slechts 24 balgen en opgezette exemplaren in museumcollecties te vinden. De levende nachtparkieten lijden een zeer nomadisch en duister bestaan; praktisch onvindbaar verbergen ze zich gedurende de dag tussen de dichte vegetatie en worden pas bij nacht actief. Hun leefgewoonte lijkt veel op die van een kwartel, want de nachtparkiet besteedt ook het grootste deel van zijn tijd op de grond. Moeten ze zich verplaatsen dan lopen ze als het enigszins mogelijk is tussen de onderbegroeiing over de grond. Vliegen doen ze niet graag. Schrikken ze op of moeten ze zich even wat sneller verplaatsen dan maken ze een korte

lage vlucht over het met graspollen bedekte landschap en duiken daarna snel terug in de vegetatie. Alleen op weg naar drinkplaatsen worden wat grotere afstanden afgelegd en dit gebeurt tussen het foerageren door toch wel meerdere keren per nacht.

Volwassen vogels zijn overwegend helder groen van kleur, maar met zwart/gele banen, vlekken en strepen over een groot deel van het lichaam en een helder gele kleur op de buik. In de vlucht is een duidelijke gebroken witte tot lichtgele baan zichtbaar aan de onderkant van elke vleugel. De geslachten zijn uiterlijk gelijk en jonge nachtparkieten lijken waarschijnlijk erg op de volwassen vogels alleen doffer en meer olijkleurig. De korte staart en duidelijk gele buik van de nachtpapegaaï maken het zichtbare verschil met de grondparkiet (*Pezoporus wallicus*); deze laatste heeft een veel langere staart, langere tenen, een rode vlek boven de neusdoppen en is meer gevlekt aan de onderzijde.

In het verleden dachten sommige ornithologen dat ze een andere verwantschap hadden. Maar ondanks de grote overeenkomsten in kleur en gedrag (hun nachtelijke gewoonten), zijn ze in het geheel niet verwant met de veel grotere Nieuw-Zeelandse Kakapo (*Strigops habroptilus*).

Wat is er nog van over?

De nachtparkiet is een van de meest ongrijpbare en mysterieuze vogels in de ornithologische wereld. Er doen vreemde verhalen en schattingen over hem de ronde, welke variëren van uitgestorven tot bedreigd of zelfs helemaal niet

Illustratie Piet Rozendaal

bedreigd. Aangenomen wordt dat de populatiegrootte fluctueert, maar het kleine aantal controleerbare gegevens maakt het moeilijk om de populatieontwikkelingen nauwkeurig bij te houden. Het vermoeden is daarom toch wel een voortdurende teruggang in totale aantallen en extreme schommelingen in het aantal volwassen individuen. Vandaar dat wordt verondersteld dat de totale populatie klein is en sterk afgenomen sinds het einde van de 19de eeuw; daarom is hij als ernstig bedreigd opgenomen op de IUCN lijst. Dit is gebaseerd op de daling van het aantal waarnemingen na de jaren 1880 en het mislukken van een aantal recente onderzoeken om de vogels te lokaliseren.

Door de eeuwen heen

Bijna alle kennis over de leefgewoonten

van de nachtparkiet komt van waarnemingen die natuuronderzoekers aan het einde van de 19e eeuw hebben beschreven, van 1845 tot de jaren 1870, de periode van hun ontdekking. Na 1870 tot 1880 werden er nog wel talrijke waarnemingen gemeld, maar deze werden langzaam zeldzamer in het midden van 1880 en waren in 1900 bijna volledig gestopt. In het begin van de 20e eeuw leek de nachtpapegaaï helemaal van de aardbodem verdwenen. Het enige exemplaar werd in 1912 per ongeluk doodgeschoten in West-Australië, waarna na 1912 algemeen werd aangenomen dat de soort was uitgestorven.

Toch bleef men hopen, tot in de jaren 1970 ongeveer twintig onbevestigde berichten werden geregistreerd. Waarvan sommige gemaakt door gekwalificeerde ornithologen over nachtparkieten alleen en in paren, en soms in kleine groepen van vier of vijf tot acht vogels. In 1989 loofde miljonair Dick Smith 25.000 dollar beloning uit voor het bewijs van het in leven zijn van de nachtparkiet. De herontdekking van de soort was in 1990 een feit, toen Walter Boles een uitgedroogd en geplet karkas vond langs de kant van de weg in de buurt van Boulia in het westen van Queensland. Het arme dier was blijkbaar geraakt door een vrachtwagen en heeft waarschijnlijk meer dan een jaar langs de weg gelegen. De verklaring dat dit karkas werd gevonden aan de kant van de weg, in een gebied dat bestaat uit laag struikgewas en Acacia bos, is dat de vogel misschien werd gedood op weg naar zijn meer typische habitat.

Vrachtwagenchauffeurs die niet veel van papegaaïensoorten afweten vertellen wel meer over waarnemingen van waarschijnlijk nachtparkieten in Pitjantjatjara gebied in het noordwesten van Zuid-Australië. Zij hebben het dan over een oversized grasparkiet die 's nacht over het Spinifex-land vliegt.

Een aantal latere waarnemingen werden vervolgens gerapporteerd vanuit het Cloncurry gebied, ongeveer 150 km ten noorden van Boulia. Totdat een twee-

de dood exemplaar in september 2006 werd ontdekt, op minder dan 200 km afstand van Boulia door Robert Cupitt in het Diamantina Nationaal Park in Zuidwest - Queensland. Dit was de tweede vondst in een periode van bijna 100 jaar. Alleen ontbrak de kop welke ondanks zorgvuldig zoeken niet kon worden gevonden. Deze vogel lijkt omgekomen te zijn na een botsing met een hek in de buurt van een waterput, omgeven door schaarse vegetatie. Dat hij zich dood gevlogen heeft blijkt uit de aanwezigheid van nachtparkiet veren tussen het prikkeldraad van de omheining. Na deze tweede vondst waarvan men vermoedt dat het een jonge vogel was, neemt men aan dat de nachtparkiet niet alleen overleeft in Queensland, maar er misschien ook broedt. Er is echter onvoldoende informatie om te bepalen of het gaat om één enkele populatie of dat er soms meerdere subpopulaties aanwezig zijn.

De recente ontdekking in het Diamantina Nationaal Park bewijst echter dat de nachtparkiet nog steeds bestaat in west Queensland. Maar het blijft moeilijk om met dit kleine aantal bevestigde of controleerbare waarnemingen de grootte van de populatie nauwkeurig vast te stellen en men schat ongeveer 50 broedvogels in Queensland. Waarschijnlijk is dit een al lang bestaande populatie die hopelijk bijeenblijft om de overleving van de soort op de lange termijn veilig te stellen. Verder onderzoeken in

dit gebied zijn gepland voor de nabije toekomst.

Dan is er nog de meest recente waarneming, deze komt van twee biologen, zij zouden drie nachtparkieten hebben gezien in Minga Nou, in de Pilbara regio van West-Australië

Hun biotoop

Ook over de habitateisen, ecologie, gedrag en de biologie van de nachtparkiet is nog te weinig bekend. Voor de nachtparkiet is geen vast verspreidingsgebied vastgesteld; er zijn namelijk meldingen bekend vanuit alle staten op het gehele vasteland van Australië. Maar het meest geschikte habitat bevindt zich voor het grootste deel waarschijnlijk in het droge stoffige Australische binnenland, wat altijd nog neer komt op ten minste de helft van dit continent. Waarin ze het meest waarschijnlijk de droge en semi-droge gebieden die worden gekenmerkt door dichte, lage vegetatie en de aanwezigheid van grote en dichte bosjes Spinifex bewonen, meestal op korte afstand van water. Op basis van verdere waarnemingen zou de bodem van dit graslandhabitat bestaan uit een steenachtige of zanderige ondergrond. Verder zouden ze te zien zijn op uiterwaarden en kleistroken aan de rand van zoutmeren, krekken of andere waterbronnen.

Zware regenval met daarna een groot aanbod van voedsel zou de meeste kans

De

sel

op waarnemingen moeten geven. Tijdens periodes van grote droogte over langere tijd lijken ze te verdwijnen, waarmee hun nomadische bestaan wordt verklaard. Ook zou de nachtparkiet zijn gezien in de buurt van wegen en paden; weer andere onbevestigde berichten beweren dat ze nestelen en slapen in grotten en een niet-geverifieerde bron beweerde zelfs dat ze zelf holen kunnen graven in zandgrond.

Broedgewoonten

De broedrijpheid en de levensverwachting zijn niet bekend, zoals daarmee ook grotendeels de broedgewoonten. Er wordt beweerd dat het broedseizoen na zware regenval plaatsvindt tussen april en augustus. De nachtparkiet zou zijn nest (dat bestaat uit enkele takjes en bladeren) bouwen aan het einde van een tunnel die wordt gevormd door een graspol of een kleine struik. Wat veel lijkt op de gewoonten van de grondparkiet. In dit nest zouden twee tot vier witte eie-

ren worden gelegd. Ook werd hierboven al een niet geverifieerde melding gemaakt van nesten gebouwd in grotten.

Voeding

Het blijft eentonig maar zoals alles over de nachtparkiet is ook hun exacte dieet grotendeels onbekend, alleen weten we dat het bestaat uit zaden van grassen en kruiden. Maar we weten niet of ze een specifieke voorkeur hebben voor bepaalde zaden. Verder zouden in de open graslanden de groene delen van zachte grassen en kruiden een aanzienlijk deel van de voeding uitmaken net als wortels en knollen.

Bedreigingen

Hun verspreidingsgebied zou enorm groot kunnen zijn, zeker zo'n 3 000 000 km². Maar de mate van voorkomen hierin kan vanwege het kleine aantal bevestigde en controleerbare waarnemingen naar wordt aangenomen enorm fluctueren. Het leefgebied voor een groep

wordt speculatief geschat op rond de 10 km² en kan zeer versnipperd zijn. Het kleine aantal gegevens maakt het ook moeilijk om de historische en huidige verspreiding van de soort te vergelijken. Waardoor het mogelijk is dat de soort nu uitgestorven is in sommige delen van zijn voormalige leefgebied. De veronderstelde bedreigingen op de middellange periode, zijn predatie door wilde katten en vossen, grasbranden, concurrentie voor voedsel en aantasting van de habitat in de buurt van water door konijnen, en een afnemende beschikbaarheid van water als gevolg van overmatig gebruik door wilde kamelen.

Ze leven dus waarschijnlijk nog wel, ergens in het grote onbekende binnenland van Australië. Helaas is adequate bescherming pas echt mogelijk als er meer bekend is over verblijfplaats en gewoonten van deze mysterieuze parkiet.

Zandhoenders

© Henk Branje

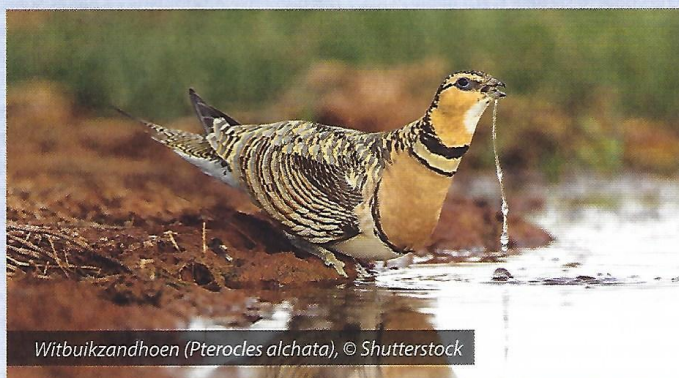
Deze wat plomp aandoende vogels komen met name voor in droge gebieden van Afrika en Azië. Er wordt aangenomen dat zandhoender verwant zijn aan de duiven. Wat hun kopje betreft lijkt dat in ieder geval op dat van een duif. De meeste soorten hebben een vrij lange, smal toelopende staart en tamelijk lange puntige vleugels waarmee ze, eenmaal in de lucht, snel kunnen vliegen. De poten staan relatief wat ver naar voren geplaatst zodat ze op de grond minder gemakkelijk kunnen lopen.

Typisch voor zandhoenders is de samenstelling van hun bevedering: de veren hebben speciale baarden die veel meer water kunnen bevatten dan

normale veren. Ze kunnen daarmee meer dan twee keer zoveel water opnemen dan andere vogels. Interessant is dat de mannetjes zich op een ondiepe plek in hete water laten zakken totdat de buikveren door en door doortrokken zijn met water. Vervolgens vliegt het mannetje te-

rug naar zijn jongen die vervolgens het water uit de veren van vader zuigen.

Wanneer ze bij een waterbron komen kunnen ze midden op het water landen en er goed op blijven drijven en vervolgens opstijgen.

Witbuikzandhoen (*Pterocles alchata*), © Shutterstock

In de keuken van... fotohut Maasduinen

© Redactie

Harrie woont super mooi midden in de Maasduinen. Helemaal ingesloten door bomen. Ofschoon hij niets met fotograferen heeft en evenmin een vogelaar is, heeft hij sinds drie jaar een goed lopende fotohut.

Hoe kom je er bij?

Een vriend van ons bezocht wel eens fotohutten en zei dat zo'n fotohut wel iets voor ons kon zijn vanwege de ligging van ons huis midden in de bossen van de Maasduinen. Omdat hij dat best serieus meende werd er iemand bij gehaald die kon beoordelen of de locatie achter het huis op basis van ligging en licht geschikt was voor het plaatsen van een fotohut. Na 'groen licht' begon Harrie aan de bouw. Hij was van tevoren al eens wezen kijken bij een bestaande hut en kreeg op die manier inzicht in wat er zoal gewenst is bij een fotohut. De bouw nam zo'n half jaar in beslag.

De kijkhut

Het is een flinke fotohut geworden (300 x 200 x 180 cm); ze is gemaakt van geïsoleerde deurpanelen (Harrie zit in dat werk); ook het dak is gemaakt van dergelijke panelen. Aan de binnenkant is de hut afgewerkt met geluidisolerende bekleding. Aan de voorkant is een grote spiegelglas ruit van 350 x 50 cm geplaatst. Door dat spiegelglas kan de vogel je van buiten nauwelijks zien. Voorwaarde is dat je geen licht aandoet, want dan ben je als fotograaf meteen zichtbaar.

Er zijn een drietal bureaustoelen en dito drie schommelkoppen om de camera op te bevestigen. Een drietal ventilatoren zorgt voor de nodige luchtverversing (en het voorkómen van het beslaan van het raam); een losse staande ventilator kan verkoeling geven wanneer het op een zomerdag wat te warm wordt. In de winter kan de verwarming aangezet worden.

Na een half jaar was de hut klaar. Er werden enkele mensen uitgenodigd om 'proef te fotograferen' en nog eventuele verbeterpunten aan te geven.

Vanaf dag één is de hut goed bezet! Half mei 2020 was de website klaar en op 1 juni bezochten de eerste fotografen de fotohut.

Alles goed bijhouden

Dochter Meike onderhoudt de website en de administratie; moeder Charlotte houdt de binnen- en buitenboel schoon. Ook facebook en instagram houdt men bij.

Elke avond worden rond de fotohut de ontlasting van de vogels en eventuele etensresten opgeruimd. Zou je dat niet doen, dan loop je kans dat een en ander gaat ontkiemen of schimmelen.

's Avonds wordt alles klaar gezet (ontdopte zonnebloempitten voor de vogels en noten voor de eekhoorns); de bezoekers mogen overigens zelf ook eigen voer meenemen mits ze het 's avonds opruimen.

Elke dag bezig

Je bent elke dag bezig met je fotohut want 's avonds moet de hut en omgeving ervan weer in orde gemaakt worden voor de volgende dag. Meestal zie je de bezoekers niet; af en toe wordt er een praatje

gemaakt. Van tijd tot tijd wordt de setting rond de fotohut wat veranderd zodat je niet steeds hetzelfde uitzicht hebt. Dan worden er in het bos mooie takken gezocht.

Er ligt een briefje in de hut waarop staat dat men, indien men dat leuk vindt, foto's kan opsturen. Die kunnen dan eventueel worden geplaatst op de site of op instagram. In een logboek kan mene noteren welke vogels (of andere dieren) de kijkhut bezocht hebben. Harrie kijkt elke dag naar reacties van de bezoekers van de hut. Het is voor de mensen in de kijkhut vaak de uitdaging om zoveel mogelijk soorten te zien én te fotograferen. Geïnteresseerden kunnen reserveren via de website www.fotohutmaasduinen.com. Instagram account: Fotohut_maasduinen.

Leuke uitdaging?

Lijkt het je leuk om eens te gaan fotograferen in zo'n vogelfotohut? Google op 'fotohut', 'boshut', 'vogelkijkhut' of 'vogelhut', en je krijgt 'n hele serie om uit te kiezen. In heel Nederland kun je vandaag de dag terecht voor een prachtige dag fotograferen! Heb je mooie foto's en/of een stukje over een vogelkijkhut die je in 'Onze Vogels' geplaatst wilt zien, stuur ze dan op naar de redactie!

De /

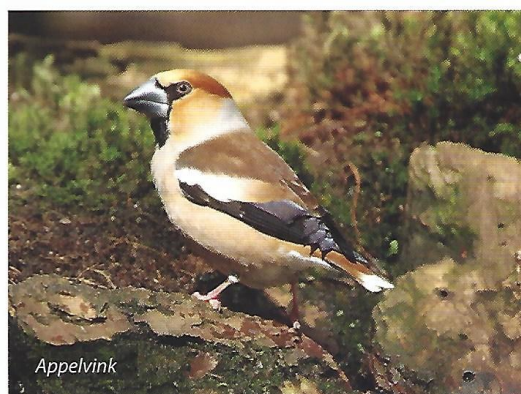
De /

Boomklever

Grote bonte specht (pop)

Appelvink

'Inkijk' vanuit de hut

ssel

De

Kleurkanaries

De lipochroom roodogen

© Constant van Santen

De vetstof- of lipochroom kleurkanaries zijn verreweg de meest populaire tentoonstellingskleuren bij de kleurkanaries, zowel in Nederland als mondiaal gezien. De status van de rode kleurkanarie is mythisch en de witte is echt de meest veelomvattende competitievogel. De gele vertegenwoordigt alom bij kenner en niet-kenner de verbinding met de aloude kanarie en haar zang. Denkt u maar aan het Braziliaanse voetbalelftal welke de "kanaries" genoemd worden evenzo Norwich FC uit Engeland. In Nederland was in 50-er en 60-er jaren 1958 landskampioen DOS als "de kanaries" bekend, met geel shirt!

De vetstof kleurkanarie in de vormen Intensief en Schimmel, met de ivoorfactor en een fascinerende mozaïektekening. Daarnaast de gehele serie in combinatie met de rood oog verschijning. Natuurlijk een factor, maar er zijn meer factoren die een rood oog lipochroomvogel tot resultaat kunnen hebben. Daar wil ik het graag met u in dit artikel over hebben.

In de standaard staan deze rood oog lipochroomvogels beschreven als:

"Lipochroomkanaries met "rode ogen" met gele, rode of witte ondergrond hebben dezelfde eisen als de normale lipochroomkleuren maar dan met duidelijk zichtbare rode ogen".

En dat is in feite het enige wat in de standaard beschreven is. Om u en de liefhebberij ten dienste te zijn ben ik genoodzaakt aan te geven dat een dergelijke beschrijving geen recht doet aan het fenomeen lipochroomkanarie met rode ogen. Dit is een veel te makkelijke beschrijving van de mutatiekenmerken welke in deze kleur vertegenwoordigd zijn en de moeilijkheidsgraad die de liefhebber ervaart en welke in de beoordeling van deze vogels tot uiting worden gebracht. Vanaf de eind

Albino dominant wit, © J.v.d.Maelen

tachtiger jaren heeft dat bij mij tot de nodige visieverschillen met keurders geleid. Een beschrijving van een lipochroomvogel met een rood oog was mijns inziens geen juiste waardering voor deze groep. Uw redacteur van "Onze Vogels" heeft mij om een artikel in deze gevraagd.

Waarom een lipochroom of niet gepigmenteerde vogel?

Zoals u weet, komt een lipochroom kleurkanarie tot stand door afwezigheid van de werking van een enzym (tyrosinase) waardoor elke aanmaak in de bevedering en hoorndelen van melanine of phaeomelanine wordt geblokkeerd. De heer F. Kop geeft in zijn boek "Het kweken van Kleurkanaries" aan, dat de melanocyten bij lipochroomkanaries geheel afwezig zijn (een melanocyt is een cel welke in de toplaag van de huid zit en kleurstoffen afgeeft, in dit geval aan de veer). De bevedering en de hoorndelen bevatten geen melanine, van welke soort

ook. Soms bevat de vogel nog een plekje melanisering op de snavel, de poot of in de bevedering. Dat noemen wij bont of bontvorming en diskwalificeert de betreffende vogel als tentoonstellingsvogel. Echter, de vogel verklapt wel de aard van de melanine die onder dat pigmentvrije verenpak zit. Ook als wij diep in de ogen kijken zien wij een zwart, bruin of bijna roodachtig oog welke overigens direct bij het uit het ei komen een echt rood oog lijkt. Dit rode oog kleurt later bij tot het isabel oog, welke wij bij de isabel pigmentkanaries en de isabel lipochroomkanaries kennen. Dit is niet zuiver rood en wordt dus niet als een roodoog aangemerkt.

Rodoog

Als roodoog factor kennen wij een tweetal factoren die als roodoog factor worden aangemerkt. Dat zijn de SATINET factor en de PHAEO factor. Beide factoren worden gezien als de factoren welke een

lipochroom kleurkanarie tot een roodoog kleurkanarie kunnen maken. Wij kennen wel meerdere pigment verschijningsvormen waarin wij een rood oog herkennen of in de standaard beschrijven maar deze zijn veelal onvoldoende duidelijk. Ik denk hierbij aan de Topaas en de Eumo die vooral in de lichtere verschijningsvormen een rood oog kunnen tonen. In dit artikel slaan wij deze mogelijkheid over.

Waarom schrijf ik dan, dat de bij de roodoog vetstof vogel de Satinet en Phaeo de lipochroomvogel een rood oog kunnen geven? Heel eenvoudig! Als wij de uiting van de oogkleur van een Satinet of Phaeo kanarie nader bekijken.

Een Satinet heeft de kenmerkende satinet tekening, nu bekend in de Isabel satinet en de Bruin satinet, welke ook de Satinet Max genoemd wordt, slechts in combinatie met de bruin of isabel factor. Een satinet uit de zwarte of agaats reeks heeft zwarte ogen en ook geen tekening maar heeft een vale witte kleur. Je kan dus stellen dat de satinetfactor gekoppeld is aan de bruine kleur of het gereduceerde bruin, te weten isabel. De isabel satinet heeft een wat helderder rood oog dan de bruin satinet.

Eerder beschreef ik al dat de lipochroomvogel wel degelijk de kleur, welke onder de lipochroom bevedering ligt, toont in de melanisatie van het oog. Oftewel een Zwart-, Agaats-, Bruin- of Isabel oog, de kleur welke de lipochroom vogel genetisch onder haar vetstof bevedering draagt. Dat kan zelfs in combinatie met andere mutaties.

De werking van de satinet factor blijft hetzelfde als bij de gepigmenteerde vogels. Een combinatie met een Zwart- of Agaats oog geeft zwarte ogen en de werking met een Bruin- en Isabel oog geeft rode ogen. De isabel satinet rode ogen in lipochroom beantwoordt de beschrijving in de standaard het best.

Bij de Phaeo factor zien wij eenzelfde beeld. Ook de Phaeo pigment kleurkanarie toont haar bekende rode ogen slechts in de Bruine groep (en dus ook Isabel groep maar die is niet in het vraagprogramma gevraagd). In de zwarte groep heeft de Phaeo kanarie een (nagenoeg) zwart oog. Wij zien dat nog wel eens dat in een stam Phaeo kanaries vogels met of rode ogen, of zwarte

ogen zitten, afgeleid van de Bruine of de Zwarte groep. Een grote fout, aangezien in de standaard robijnrode ogen gevraagd worden en het ontbreken daarvan bij de puntenstelling de vogel tot een onvoldoende kwalificeert (23 tot 18 punten voor melanine).

Volledigheidshalve memoreer ik even, dat ik hier over de originele klassieke vogels en factoren spreek. Niet de huidige moderne kleurkanarie met de AZUL factor waarbij de phaeomelanine niet meer aanwezig is. De vale witte bevedering bij bijvoorbeeld de agaats satinet, is dan ook wederom veel helderder. Dit aspect van de AZUL factor heeft op de inhoud van dit artikel geen invloed!

Beide roodoog factoren Phaeo en Satinet geven derhalve lipochroomvogels met helder rode ogen. Echter uitsluitend indien de vetstof factor en de roodoog factor met een melanine factor in de groep Bruin of

Isabel wordt gecombineerd. NIET wanneer de melanine factor onder de vetstof veren zich in de Zwarte of Agaats groep bevindt.

Vererving

De Satinet factor vererft geslachtsgebonden en de Phaeo factor vererft recessief. Dat wil zeggen dat een satinet man twee factoren satinet nodig heeft (op beide X chromosomen) om de satinet mutatie te tonen en de pop één factor (op het X chromosoom terwijl het Y chromosoom op dit gebied leeg blijft). De man kan derhalve verervend zijn en de pop niet. Bij de Phaeo kleurkanarie moet de Phaeo factor op beide chromosomen aanwezig zijn om de mutatie te tonen. De pop en de man kunnen dus verervend zijn.

Met de wetenschap dat de satinet factor een geslachtsgebonden factor is, welke op het Y chromosoom ligt, is het dus veel gemakkelijker bij de lipochroom kanaries deze mutatie te gebruiken om roodoog

Isabel

De

Rubino Schimmel, © P.v.d.Hooven

kanaries te verwerven. Verervende poppen bestaan niet. Dat is bij de Phaeo versie wel het geval. Zijn wij er dan? Neen!

De bevedering

Veel mutaties gaan gepaard met een ander evenement bij de vogel. Wij kennen bijvoorbeeld de effecten van de ivoor factor op de bevedering. De lipochroom kleur is op een andere locatie in de veer geconcentreerd. Een Dominant witte kanarie belemmert de gele of rode kleur met uitzondering onder meer op de grote vleugelbevedering. De kleinere bevedering heeft (nagenoeg) geen gele of rode tint meer. Door de andere ligging van de vetstof kleurstoffen bij de ivoor factor (wij noemen het de structuur carotenoïde) wordt de volledige werking van de Dominant witfactor geblokkeerd. De vetstofkleur breekt door het dominant wit heen en geeft een zeer vuile lipochroomkleur. Als showvogel dus niet bruikbaar. De heer F. Kop beschrijft in zijn boek dat hij geen gewijzigde structuur heeft waargenomen maar dat de lipochroomkleur bij de ivoor factor niet is opgenomen in de baarden en haakjes en daardoor lichter is dan de klassieke rode en gele lipochroom kleur.

Bij de satinet mutatie is er een verandering in de bevederingstructuur opgetreden. U kunt dat gemakkelijk zien als u bijvoorbeeld een rug veertje plukt bij een satinet kanarie en die vergelijkt met een rugdek-

veer van een klassieke kanarie. U zult zien dat de haakjes van de veer afwezig zijn. De veer is niet meer compact of dicht te noemen, maar is open van structuur. De haakjes zorgen ervoor dat de losse takjes met de baarden in de veer zich met elkaar verbinden en er een dicht compact geheel ontstaat. Door deze open structuur van de veer ontstaan er twee verschillen met de klassieke veer. De vetstofuiting in de haakjes is vanwege het nagenoeg- of geheel ontbreken niet meer aanwezig en de open veer geeft het karakter "dat je in de veren kan kijken" en als het ware een "schaduw" kan gaan zien. Oftewel: de gele of rode lipochroomkleur is een graadje minder heftig en in combinatie met wit kan men gemakkelijk een grijsachtige waas gaan waarnemen. Iets dat we bij meerdere witte vogelsoorten kunnen waarnemen. Bij de kleurkanarie probeert men middels wassen en föhnen (en wat dies meer zij) de vogel zo wit mogelijk te presenteren. De bevedering zo veel mogelijk gesloten om grijze waas te voorkomen.

In combinatie met de mozaïek factor ontstaat er nog een ander verschijnsel. De mozaïek factor zorgt ervoor dat de ligging van de lipochroomkleur in de witvelden van de mozaïek van de top van de veer naar onderen wordt verplaatst. Dit verschijnsel in combinatie met de open bevedering van de satinet geeft dat de lipochroomkleur makkelijk door de witvelden "heen breekt"

en weer makkelijker zichtbaar is. Iets wat wij vooral bij de mannelijke mozaïeken kunnen waarnemen.

Het spel van de andere ligging van de lipochroomkleur en de veranderde bevedering structuur kun u ook zien bij de lipochroom roodogen in de ivoorkleur. Daar vind ik persoonlijk, dat deze combinatie echter tot een extreem charmante verschijning leidt. "Plaatjes" zijn de lutino ivoor en de rubino ivoor kanaries, in intensief en schimmel. Hier komt de lipochroomkleur juist zo mooi tot uiting daar de baarden en haakjes bij ivoor al niet meer ingekleurd waren bij de ivoor, en de haakjes wellicht ontbreken bij de satinetveer.

Hoe zit dat dan bij de Phaeo factor? Er zijn nauwelijks lipochroom roodogen op grond van de phaeo mutatie. Althans ik heb ze niet waargenomen. Ga ik de ligging van de lipochroom bij de phaeo kanarie nader bekijken, zie ik toch wel een verschil met een klassieke vogel. Het is alsof er in het centrum van de veer een lipochroomloos gebiedje is ontstaan. De verdeling van de klassieke vogel is homogener en ook bij de satinetveer is de lipochroom verdeling homogener. Microscopisch onderzoek of foto's heb ik daar niet van gemaakt. Ook heb ik het idee dat de structuur van de veer wat is veranderd maar dat kan ook door jarenlange selectie in de phaeo kanaries zijn gekomen.

Het gevaar!

In de praktijk heb ik gedurende vele decennia van zeer vooraanstaande kwekers vernomen dat hun stam vetstof vogels (zwartooog dus) niet meer goed was. Dat was steeds bij kwekers welke naast de klassieke vetstof vogels ook de roodoog versie kweekten. In de lijn van dit artikel een heel begrijpelijk verschijnsel. Gaat u maar even met mij mee.

Een veel gebruikte koppeling in de kweek van roodogen is het gebruik van een zwartooog lipochroom pop met een (satinet) roodoog vetstof man. Daaruit komen allemaal roodoog lipochroom poppen en allemaal zwartooog, roodoog verervende, lipochroom mannen.

Vele kwekers gebruiken deze roodoog verervende mannen wederom op een roodoog pop. Uit deze combinatie komt

sel

De

getalsmatig in principe 50% roodoog lipochroom vogels (mannen of poppen) en 50% niet-roodoog lipochroom vogels. De mannen van de niet-roodoog lipochroom-vogels zijn allen roodoog verervend omdat de moeder roodoog was. De poppen welke hieruit komen zijn zwartoog (bij de niet roodoog lipochroom vogels dus) en kunnen niet roodoog verervend zijn.

Ik geef aan dat uit deze combinatie van roodoog verervende man met roodoog pop in principe getalsmatig 50% roodogen komen. Dit punt moet ik verduidelijken!

Het betreft dus de satinet factor. Enkele alinea's eerder hebben wij geconcludeerd dat een satinet in de zwarte groep en in de agaag groep zwarte ogen heeft. Deze 50% betreft dus satinetten zwartoog en satinetten roodoog. Ervan uitgaande dat de in eerste instantie gebruikte lipochroom vogels uit de isabel/bruine groep (voor de roodoog man), en de pop uit de zwarte groep kwamen, zijn de jongen ongeveer als lipochroom vogel 50% in de zwart en agaag groep en 50% in de bruin en isabel groep. Derhalve van de verwachte 50% roodogen is 50% zwart en agaag satinet en dus hebben deze niet de rode ogen maar wel de satinet bevedering omdat ze satinet zijn.

Deze "Zwartogen" zijn dus satinetten maar alleen herkenbaar als men deze heel nauwkeuring op de bevedering beoordeelt. Kortweg: u kweekt dus uit de combinatie Zwartoog lipochroom, roodoog verervende man x roodoog lipochroom pop slechts 25% lipochroom vogels met heldere rode ogen.

Deze zwartoog satinetten worden meestal gewoon gezien als zwartogen en komen als zodanig regelmatig in de klassieke lipochroom kweek terecht. Aldaar gaat de satinet factor door de stam tieren zonder dat er echte roodogen uit voortkomen. De aangepaste bevederingstructuur tiert derhalve ook door de stam en zo gaat geleidelijk de stam mooie zwartoog klassieke vogels "kapot".

Bij de aanschaf van klassieke lipochroom vogels is het verstandig bij een kweker,

Lutino intensief, © P.v.d.Hooven

bij het uitzoeken van uw aan te schaffen kweekvogels, goed te letten op de dichtheid van de bevedering. Is het een klassieke veer (met volledige ontwikkeling van de baarden en haakjes, dus dichtheid van de veer) of is het een min of meer open veer welke afkomstig is van de satinet factor. Alleen met een goede administratie en het goed gescheiden houden van beide kweekkleuren kunt u voorkomen dat de ongewilde satinet factor in uw goede stam klassieke lipochroom vogels komt.

Slot

Vanaf eind tachtiger jaren tot heden heb ik regelmatig een van de lipochroom

roodoog kleurkanaries gekweekt. In den beginne ging dat evenals bij de satinet kanarie niet heel gemakkelijk. Binnen onze liefhebberij ging men nog wel eens over tot het gebruiken van pleegouders of het gebruik van extra bevoeding (spuit). Mijn ervaring is steeds geweest, dat het zelf uitbroeden, het zelf opvoeren door de eigen ouders (of alleen moeder) verreweg het beste is. Wij weten allen dat het begrip "inprenting" bij de kweek van onze kanaries van groot belang is. Het gaat bij het DNA van de vogel horen en daarmee bij het succes van de kweek van een van uw geliefde kleurkanaries. Succes!

Rubino ivoor schimmel, © P.v.d.Hooven

De vogelliefhebberij leeft!

© Albert Zomer

Een groot aanbod aan vogels, van groot tot klein, van kanarie tot exoot en ook de toeleveranciers van allerlei vogelbenodigdheden waren present. Een dag om rond te dwalen in op dit moment de grootste vogelmarkt van Nederland.

Binnen was het droog en buiten regende het pijpenstelen; degenen die in de rij stonden om binnen te komen konden niet anders dan de plensbui over zich heen te laten gaan. Al vroeg stond het bij de rotonde voor de evenementenhal Hardenberg vol met auto's, een file van beide zijden op de toenaaderingswegen. Een bus met Denen, op de parkeerplaats, slurpend aan een bakkie, waarvan ik aanneem dat het koffie was. Auto's met Belgische, Poolse, Duitse en zelfs Tsjechische kentekens. In de hal de begroeting van vele bekenden. Het is alsof je een tijdje je familie gemist hebt, allerhartelijkst. Nog niet alle marktkramen staan vol, want alles is nog in de voorbereiding en de verkopers zijn nog druk aan het uitpakken. Het is dan ook nog geen acht uur en om negen uur gaan de ingangen officieel openen voor de bezoekers.

Voorverkoop

Er zijn in de voorverkoop al 2000 kaartjes verkocht, geeft de organiserende vereniging "Vogelweelde" uit Meppel aan. 'Vogelweelde' is de vereniging die al jaren actief is met het organiseren van deze markt. En dat het gewaardeerd wordt blijkt uit de vele opmerkingen die in de zaal te horen zijn. De zaal raakt steeds voller, met zowel spullen op de schragen, als mensen die achter de kraam hun vogels of andere waar aanbieden. Er tussen schuifelen potentiële kopers die hopen op nog dat ene bijzondere koppel vogels of de aanvulling op een koppel vogels, waarvan er één nog ontbrak. Het is zoeken, afwegen en keuzes maken. Het aanbod is enorm, veel kromsnavel bevolken de kooien, maar ook kanaries en bijzondere exoten zijn te vinden. Een Tsjechische kweker heeft de papieren prima voor elkaar, dus het kan wel; hij krijgt dan ook de complimenten van de marktmeester van de organiserende vereniging. Het kost wel wat moeite om de vereiste papieren te krijgen, maar het resultaat is dat je ongehinderd je vogels te koop aan kunt bieden, ook als buitenlandse verkoper. Wil je die moeite niet doen, dan is verkoop geen goed idee.

NVWA

Ook de controleurs van de NVWA schuifelen tussen de lange rijen marktkramen door. Op zoek naar excessen, naar mensen die de regels niet zo nauw nemen. De Nederlandse verkopers hebben weinig te vrezen, zij hebben de bescheiden wel op

orde. Er liggen overdrachtsbewijzen, certificaten "bekwaamhouder van vogels" en zelfs adviezen op stencils afgedrukt klaar voor de koper. Buiten wordt er door de NVWA met drones gecontroleerd op "kofferbak" verkoop, want dat is niet toegestaan. Surveillanten van de NBvV, coördinatoren en leden van de commissie Dierwelzijn, Ethiek en Regelgeving lopen zich de sloffen uit hun lijf om mensen van adviezen te voorzien over bijvoorbeeld de huisvesting van vogels in klapkooien. Vogels dienen beschutting te hebben, dus die worden niet geadviseerd. Af en toe wordt een vogel overgepakt in een andere kooi, omdat er iets te veel vogels in een TT kooi zitten.

Een buitenlandse verkoper krijgt van de organiserende vereniging te horen dat drie Ara's in een kooi die nog geen meter x meter is, niet kan. Een aanwezige dierenarts houdt alles keurig in de gaten. Zo wordt er aandacht geschonken aan alle aspecten van dierwelzijn.

Het is fantastisch gezellig in de zaal. Veel bezoekers uit binnen- en buitenland zijn aanwezig. Mooi dat de vogelliefhebberij zo leeft, eigenlijk in het verlengde van de Nederlandse Kampioenschappen die hier in januari gehouden zijn. Iemand opperde om iedereen in de zaal verplicht lid te maken van de NBvV. Tsjja, dat zou wat zijn. Ach, volgens mij is iedereen al aangesloten bij een organisatie, en als je dat niet bent..... zou ik het je toch adviseren.

sel

Inmiddels hoor je het gekwetter van vogels omdat er een paar over komen vliegen, vogels die ontsnapt zijn tijdens de verkoop. De conditie is goed, want twee uur later vloog een roze bourksparkiet nog rond. De toeleveranciers doen goede zaken. Ik zie zakken met nestmateriaal en allerlei artikelen van eigenaar wisselen. Ik hoop dat er behoorlijk gekweekt wordt, want ik heb zo'n vermoeden dat de NK 2025 nog iets meer vogels zal kunnen begroeten, als wij in Hardenberg (welk onze intentie is) blijven.

dat jullie deze markt kunnen en willen organiseren. Het voldoet aan een behoefte.

PS: Henk Kikkert bedankt voor een aantal van de geplaatste foto's.

Promotieteam

De mensen van het promotieteam zijn aanwezig en bemannen, keurig gekleed in kostuum, de stand. Vragen worden beantwoord, lidmaatschappen afgesloten en adviezen gegeven. Ook COM Nederland is aanwezig, om hen die ooit mee willen doen aan een wereldkampioenschap te adviseren over het vervoer van de vogels naar een ander deel van Europa. Enige reclame wordt uiteraard ook gemaakt voor GARVO, die het vervoer naar Portugal ook weer voor haar rekening neemt.

De eerste mensen lopen met een bakje patat met pindasaus rond, de horecazittjes zitten allemaal vol met genietende mensen, gewoon omdat het gezellig is en omdat de vogelliefhebberij leeft, ondanks alle regels die ons de indruk geven dat men het ons moeilijk wil maken. Maar is het allemaal wel zo moeilijk? Over sommige zaken kun je vraagtekens hebben, maar met enige moeite zijn de bescheiden zo voor elkaar.

Ik heb begrepen dat de NVWA doorsnee tevreden was op een enkele waarschuwing na. De details zijn niet bekend, maar de organiserende vereniging, die uiteraard verantwoordelijk is, zal hier vast een terugkoppeling op krijgen.

Voordat ik ook trek krijg in zo'n portie patat besluit ik te vertrekken en kijk ik terug op een mooie morgen, met veel mooie ontmoetingen. Vogelvereniging "Vogelweelde" Meppel bedankt, namens alle vogelliefhebbers die het enorm waarderen

De

Een bijna onmogelijke combinatie

© G.J. Huisman

In een vorig artikel is reeds de oranjeborst zwartborst blackface grijs behandeld. Nu gaan we een stapje verder: de oranjeborst zwartborst blackface bleekrug grijs. Een in mijn ogen prachtige combinatie welke we helaas nog maar weinig op de shows mogen bewonderen.

Het is een hele mond voll! Het zijn dan ook multifactorige combinaties die niet van de ene op de andere dag te kweken zijn. Het resultaat mag er dan ook zijn: prachtige, aansprekende zalmkleurige vogels!

In 2017 hielp het toeval mij een handje om een tot dan toe nooit gekweekte combi op stok te krijgen. Ik had een oranjeborst zwartborst grijs split topaas x zwartborst blackface bleekrug split oranjeborst topaas gezet in de hoop hieruit iets interessants te kweken. Normaal is split topaas x split topaas niet aan te bevelen, omdat de split topaasjongen lastig te herkennen zijn van niet split topaasjongen. Ik had op dat moment echter geen geschikte partners en hoopte op een volle topaas.

Ongeveer twee weken later legde de pop uiteindelijk vijf eitjes, waarvan helaas maar één bevrucht bleek. Dit eitje werd bij een ervaren koppel ondergelegd samen met nog drie bevruchte eitjes van het pleegkoppel zelf. Mijn ervaring is dat een enkel jong minder goed wordt grootgebracht, omdat de ouders minder getriggerd worden te voeren bij één beledend jong in plaats van vier.

Na de welbekende dertien dagen broeden kwam het ei uit en groeide het jong voorspoedig op met zijn medenestbewoners. Ik zag aan de rode ogen dat het een topaas was, yes! Eenmaal in de veren, maar nog niet uitgevlogen, kon ik zien dat het een zwartborst blackface

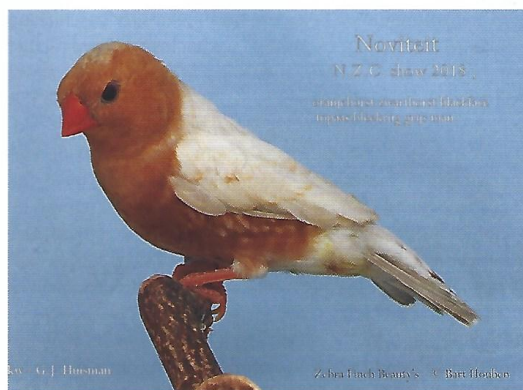
bleekrug topaas betrof. Zwartborst was al zeker, omdat beide ouders vol voor zwartborst waren. Bleekrug was duidelijk te zien. De oranjeborstfactor was nog onzeker en ik begon te twijfelen aan topaas, want de vogel liet bijna geen rood meer in de ogen zien en de bevedering was gewoon zoals een bleekrug. Had ik me dan vergist?

Nou nee! Een paar weken na het uitvliegen brak ter hoogte van het borstbeen in de richting van de cloaca een diep oranjebruine kleur door in de nieuwe veren. Een triple bleekrug grijs! Nog verbaasder was ik toen de typische bleekrugveren op de rug vervangen werden door crème witte veren.... Een triple bleekrug topaas

grijze man.... De kans hierop was 3,25% uit eerdergenoemde koppeling. Dit was de eerste keer dat deze combinatie gekweekt was. Deze combinatie bezit drie autosomaal recessieve, één geslachtsgebonden en één dominante kleurmutatie. Zo zie je maar weer dat je ook met splitvogels iets bijzonders op stok kunt krijgen. Op de NZC show in Beusichem won de triple topaas bleekrug grijs de noviteitsprijs.

ZEBRAVINKEN

Oranjeborst zwartborst blackface bleekrug grijs (man)

Veervelden	Zonder topaas (foto 1)	Met topaas (foto's 4,5,6 en 7)
<i>Kop</i>	Parelgrijs met hamertekening	Licht parelgrijs met hamertekening
<i>Wang</i>	Oranjebruin (zalmkleurig) uitvloeiend tot in de nek	Diep oranjebruin uitvloeiend tot in de nek
<i>Rugdek</i>	Lichtgrijs	Crèmewit
<i>Flanken</i>	Witte streepjes op een oranjebruine (zalmkleurige) ondergrond	Witte streepjes op een diep oranjebruine ondergrond
<i>Onderlichaam, stuit en broek</i>	Oranjebruin (zalmkleurig) tot aan de aarsbevedering, geleidelijk overgaand in wit. Stuit- en broekbevedering is oranjewit.	Diep oranjebruin tot aan de aarsbevedering geleidelijk overgaand in wit. Stuit- en broekbevedering is oranjewit.
<i>Bovenstaartdekveren</i>	Wit met oranjebruin, ovale streepjes	Wit met diep oranjebruin, ovale streepjes
<i>Onderstaartdekveren</i>	Oranjebruin (zalmkleurig)	

Voor de uitgebreide standaardseisen van de oranjeborst zwartborst blackface bleekrug grijs verwijst ik u naar de standaardseisen van de NBvV (www.nbv.nl).

Mondial 2024 Talavera de la Reina Spanje

© Klaas Snijder

Het 71e wereldkampioenschap van COM werd in het zonnige Spanje gehouden. Zowel de convoyeurs als de vele Nederlandse bezoekers konden genieten van een heerlijk zonnetje en temperaturen van rond de 20 graden. Een heel verschil met de -5 in Nederland op het moment dat de vogels ingeladen werden in Apeldoorn.

Ook dit jaar had COM-NL de beschikking over een transportbus van de firma GARVO die deze belangeloos ter beschikking stelde. Dankzij deze geste konden we het inschrijfgeld relatief laag houden en 300 extra vogels inschrijven voor de show. Vele zouden een prijs winnen.

Ruim van tevoren is duidelijk gecommuniceerd over de vervoerskooien en met succes, om ruimte te besparen, maar ook om het in- en uitkooien van de vogels, en het reinigen van de kooien gemakkelijker te maken voor de drie convoyeurs. Ondanks dat was de bus vol en moest er een aanhanger mee voor de bagage.

Vertrek

Op 18 januari rond 13.00 uur, na een gedegen controle door de NVWA-dierenarts, vertrokken Piet Heesakkers en Hans Voets samen met de bus richting Spanje, maar ook naar de aangekondigde sneeuwbuien in Frankrijk, die onvermijdelijk waren. Ondanks dat arriveerden beide heren mooi op tijd de volgende dag in Spanje alwaar Martin Strijdveen, die het vliegtuig gepakt had, op hun stond te wachten.

De convoyeurs hebben hun werk goed en op een prettige wijze kunnen doen. De organisatie in Spanje was goed, evenals het hotel en de verzorging. Een compliment aan de Spanjaarden is dan ook op zijn plaats. Na het uitkooien, het schoonmaken van de vervoerskooien, de inrichting van de stand, enzovoort volgt de speciale convoyeursfeestavond die vooraf gaat aan de keurdagen alwaar ze voordragen. Stilzitten is er niet bij. Op vrijdag, zaterdag en zondag zijn de heren, naast vogelverzorgers, gastheer en middelpunt voor de Nederlandse deelnemers die in ruime getale de show bezocht hebben. Dit keer was er een reis georganiseerd die het gemakkelijker maakte om de show te bezoeken. Een aanrader voor de volgende keer.

COM congres

Op zaterdag bezocht het bestuur het COM-congres. Een vergadering welke meestal niet al te spannend is, maar deze keer wel. Francis Kriesels was kandidaat voor een functie in OMJ en

werd gekozen. Hiermee heeft de NBvV haar doelstelling behaald op gebied van internationalisering. Het organiseren van een Mondial en het bemachtigen van een zetel in het hoofdbestuur (Albert Zomer) was reeds behaald, en met de benoeming van Francis in OMJ is ook de derde doelstelling behaald. Een traject van ruim zeven jaar. Na het congres konden we weer lekker naar de vogels en het zonnetje.

Zoals gezegd, werkte het weer geweldig mee. Tussen de wedstrijdhal en de commerciële hal was een horecapunt ingericht in de buitenlucht, waar lekker van het zonnetje genoten kon worden.

Nederland sleepte veel prijzen binnen. Op de website www.com-vogels.nl staat de gehele catalogus. Enkele kengetallen: Nederland had 94 inzenders, 690 vogels, 92xGoud, 66xZilver en 50xBron met in totaal 208 prijzen.

Inkooien en naar huis!

Op zondagavond was de Mondial afgelopen en kon het in-

kooien aanvagen. Met zeven man zijn we bezig geweest de vogels in te kooien. Een hele klus, gezien de grote afstanden in de hal en het onlogische plaatsten van de vogels op de stelling aangezien er niet altijd doorgenummerd wordt.

We kregen de tijd tot 23.00 uur en de laatste 150 vogels zijn op maandagochtend ingekoooid, waarna Piet en Hans de reis richting Nederland konden aanvagen. Nu echter waren niet de sneeuwbuien spelbreker, maar de protesterende Franse en Belgische boeren. Toch lukte het beide mannen om de volgen-

de dag rond 12.00 uur terug te zijn in Apeldoorn waar Martin en het bestuur de vogels in ontvangst namen om die te verdelen onder de deelnemers.

Het was een geslaagd Kampioenschap. Op naar Portugal in 2025.

Namens bestuur en convoyeurs COM-NL.

sel

COLUMN

Keurmeester 162

De technische commissie tropen & parkieten vraagt speciaalclubs om de oprisddagen voor haar keurmeesters te verzorgen. Zaterdag 9 maart was de beurt aan de Speciaalclub Natuurbroed Gouldamadine Nederland (SNGN). Raymond Berghouwer, behalve secretaris van het hoofdbestuur, voorzitter van deze speciaalclub - met bijna 1000 leden - én hoofdredacteur van het clubblad Spectrum, verzorgde de presentatie.

Louis van Kelckhoven

Bijgestaan door Ramon Tajes, ter zake kundig keurmeester én met de eveneens aanwezige Fernando Boersma, beiden lid van de technische commissie SNGN. Hieronder een beknopte weergave, waarbij de nadruk ligt op de eerste drie rubrieken van het keurbriefje. De mutaties blijven hier buiten beschouwing.

De Gouldamadine wordt sinds 2020 (opnieuw) officieel niet meer ingedeeld bij de papegaaiamadines, maar is als *Chloebia gouldiae* een zelfstandige soort. Keurmeesters kunnen de klassieke Gouldamadine, dat wil zeggen in de rood-, zwart- of oranjekop groen/paarsborst

serie, op 21 (!) onderdelen beoordelen.

„We zien de Gouldamadine graag als een correct geproportioneerde vogel, dat wil zeggen groot en grof gebouwd”, aldus Berghouwer. „Wat we niet willen zien zijn een uitgezakte buik, een te bolle rug, een te zware of gespleten borst, los bevederde flanken of afhangende vleugels, al dan niet in combinatie met een opgerichte staart.”

De kop is rond, met een al even rond, centraal geplaatst oog. Platte of smalle koppen met een naar verhouding te lange, ruwe, spitse of juist bolle snavel worden bestraft, evenals een knik in de nek. „Bij de Gouldamadine zien we nog wel eens kromme, vergroeide nagels en ruwe poten met schubben. Vaak het gevolg van het niet knippen van nagels. Wanneer mensen hun vogels goed verzorgen én het hok schoonhouden, hoeven we dat soort dingen niet te zien”, oordeelt Berghouwer.

Bij de rood-, zwart- en oranjekopmannen vragen we volgens de standaard een grasgroen rug- en vleugeldek en mantel. Bij de poppen vragen we de mantel 'grasgroen, minder intensief en matter van kleur (neigend naar olijfgroen) dan bij de man', terwijl rug- en

vleugeldek 'grasgroen, minder intensief en matter van kleur dan bij de man' worden gevraagd.

Deze standaardisen roepen bij keurmeesters al langere tijd de vraag op: wat is grasgroen? „Groener dan de hulk is niet okay”, zegt Berghouwer met een knipoog. „We zien dat er gekweekt wordt naar intensief gekleurde vogels. Daardoor ontstaan vaker kleurfouten, zoals een groen/rode borstrand en een kleurvlek aan de onderkant van de snavel. De stuittekening verdwijnt, terwijl de gele/lichte nekvlek juist duidelijker aanwezig is, de borstkleur minder egaal wordt en de blauwstructuur in de vleugels doorschijnt. Bij poppen letten we erop dat de wangen goed doorgekleurd zijn en niet wit worden. Een (te) diepe borstkleur kan bij de pop grauwe flanken veroorzaken, in plaats van het gevraagde geel.”

De

Bondsmededelingen mei 2024

ssel

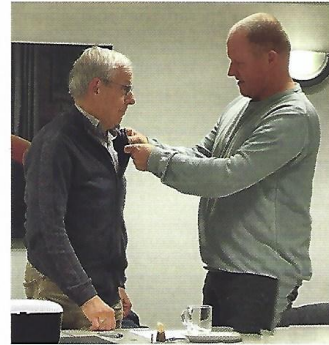
DISTRICT OVERIJSEL

Op maandag 26 februari werd dhr. Gerrit Smit gehuldigd tijdens de verenigingsavond van VV "De Goudvink" te Almelo voor zijn 60 jarig lidmaatschap bij de NBvV. Begonnen bij de inmiddels opgeheven zustervereniging "De Tukker", en vanaf 1972 bij het oprichten van "De Goudvink" Almelo in 1972 direct lid geworden. Gerrit heeft eigenlijk van alles al gekweekt, van tropische vogel, grasparkiet, vruchten en insecteneters tot kanaries toe. Hij heeft diverse kampioensprijzen in de wacht gesleept. Was trouw helper tijdens tentoonstellingen, lid van de activiteitencommissie en helper tijdens diverse bondsshows. Inmiddels 81 jaar oud, nog steeds even enthousiast met de kweek, weliswaar iets kleiner en actief naar mogelijkheid. De speld werd hem door bondsvoorzitter NBvV, tevens voorzitter VV "De Goudvink" Albert Zomer opgespeld. Foto v.l.n.r. dhr. Smit en dhr. Zomer.

Op de Jaarlijkse Feestavond van ERKV Rijssen zijn meerdere leden gehuldigd vanwege hun jubileum bij ERKV of de NBvV. Districtsbestuurder Reint Woudenberg, tevens voorzitter van ERKV voorzag dhr. Gerrit Jansen van het speldje voor 50 jaar lidmaatschap

en benoemde hem tot lid van verdienste van ERKV. Ook dhr. Arend Lankamp ontving het speldje voor 50 jaar lidmaatschap en werd benoemd tot erelid van ERKV voor zijn inzet bij evenementen en bestuur. Tot slot ontving dhr. Henk Wegereef het speldje voor 60 jaar lidmaatschap van de NBvV. Hij is overgekomen van een buurtvereniging die opgeheven is en daarom nog maar kort lid bij onze club, maar wel een bevoegen vogelliefhebber. Foto: van links naar rechts: de heren Jansen, districts 2e secr/of vrz, Lankamp en Wegereef

DISTRICT GELDERLAND

Het bestuur van vogelvereniging P.J. Helder (A33) en dhr. Hijmensen van het district hebben dhr. Jan de Weerd mogen huldigen met zijn 60 jarig jubileum van de vereniging en de NBvV. Jan heeft veel voor de vereniging gedaan, zoals jaren het clubblad verzorgd en de bingo avonden georganiseerd. Door dhr. Hijmensen werd hem een speldje opgespeld en door dhr. Gaasbeek een standaard geschonken, onder dankzegging voor zijn bijdrage.

Leden van de Lochemse vogelvereniging De Gekleurde Zanger – C.L.W. Noorduyn hebben wederom goede prestaties geleverd bij zowel nationale als internationale vogelshows! Daarnaast werden tijdens de algemene ledenvergadering de jubilarissen in het zonnetje gezet, waaronder de heer Martin Borgonjen voor zijn 60 jarig jubileum. Van onze voorzitter Rick Oudenampsen krijg hij het bijbehorende speldje opgespeld. De jubilarissen hebben al veel voor de vereniging betekend en als vereniging willen we hen bedanken voor de afgelopen jaren! We hopen dat zij nog vele jaren aanwezig zullen zijn bij onze vereniging. Foto: vlnr: de heren Borgonjen en Oudenampsen.

De

**VAN DE KEURMEESTERSVERENIGING
Tropische vogels en parkieten**

• L. Polane is verhuisd naar Burg. Vosterstraat 22, 2377 XG Oude Wetering en is alleen op zijn mobiel te bereiken 06-30925257.

DISTRICT ZEELAND

Op 9 maart hadden we, Vogelvreugd '79 IJzendijke, onze jaarlijkse feestavond en die was ook nog eens precies op de datum van oprichting in 1979. Onder de jubilarissen die wij deze avond mochten huldigen was ook Adrie Lagasse, die werd gehuldigd voor zijn 50 jarig lidmaatschap. Adrie komt in 1988 voor het eerst voor in de catalogussen van Vogelvreugd '79. Hij woonde destijds nog in Oostburg en speelde met agaporniden, bourkes parkieten, valkparkieten, kakariki's en halsbanden mee. Dat heeft hij jaren gedaan en na verloop van tijd is hij verhuisd van Oostburg naar Oost-Souburg en heeft hij zich als ik het goed heb meer toegelegd op agaporniden. Ondanks dat hij lid werd en zelfs bestuurslid van de vereniging in Oost-Souburg was, is hij altijd lid gebleven bij ons. Hij heeft 3x de wisselbeker gewonnen en wel in 1998, 2000 en 2012. Vanuit Oost-Souburg is hij naar Bâarland verhuisd en heeft hij een tijdje geen vogels meer gehad. Maar na verloop van tijd ging het toch weer kriebelen en heeft hij opnieuw vogels aangeschaft. Hij heeft nu grasparkieten en gaat proberen dit jaar weer kampioenen bij ons in te schrijven dus daar kijken we naar uit. Foto: v.l.n.r.: de heren Adrie Lagasse en districtsvoorzitter Leo Quist.

DISTRICT LIMBURG

Tropische vogels en parkieten

Tijdens de jaarvergadering van VV Boshoven stond ook de huldiging van Jan Litjens op de agenda. Naast het feit dat Jan Litjens al 65 jaar vogels houdt is hij ook al 50 jaar lid van VV Boshoven. Reden voor voorzitter Jaap Baaij om Jan even naar voren te roepen. Jan heeft als liefhebber van onder andere cultuurvogels en kanaries in de loop der jaren zijn sporen zeker verdiend. En dat niet alleen in verenigingsverband maar ook op nationaal en zelfs internationaal niveau. Maar ook bestuurlijk heeft Jan zich altijd ingezet voor de vereniging, zo was hij jarenlang voorzitter van VV Boshoven. Het was dan ook met veel plezier dat voorzitter Jaap Baaij een mooie bos bloemen aan Jan overhandigde. Daarna kreeg districtsvoorzitter Wim Bastiaans het woord. Ook hij memoreerde de vele verdiensten die Jan in de loop der jaren heeft gehad voor de vogelliefhebberij en VV Boshoven in het bijzonder. Daarna kreeg Jan Litjens van hem de Bondsspeld opgespeld die hoort bij het 50-jarig lidmaatschap van de Bond. Na een welgemeend applaus van de leden van VV Boshoven kregen zij de gelegenheid Jan te feliciteren met dit prachtige jubileum! Foto v.l.n.r. dhr. Bastiaans en dhr. Litjens.

Binnen vogelvereniging Exparka, Belfeld (402) zijn dit jaar drie jubilarissen te huldigen. Tijdens de jaarvergadering op 5 maart werd Michel Hendriks gehuldigd voor zijn 50- jarig bondslidmaatschap. De huldiging werd verricht door de heren Smeets en Bastiaans van District Limburg. Na de mooie woorden kregen zij de bijhorende spelden opgestoken. V.l.n.r. dhr. Hendriks en Theo Gitmans, de 2e voorzitter van vogelvereniging Exparka.

Een week later waren beide district-bestuurders weer present in het verpleeghuis te Tegelen, waar zij Huub Hawinkels in het zonnetje hebben gezet voor zijn 60- jarig bondslidmaatschap. Ook hij kreeg, onder een goedkeurend oog van zijn echtgenote, de bijhorende versierselen opgespeld. V.l.n.r. dhr. Bastiaans, dhr. Hawinkels, echtgenote Hawinkels, dhr. Smeets.

ssel

De

DISTRICT FRIESLAND

Op de verenigingsavond van 5 maart van Vogelvereniging Huyghen Fauna Heerhugowaard en omstreken zijn 6 jubilarissen gehuldigd, waaronder de heren Jan Weel en Sjoerd Munniksma deze drie heren zijn allen 50 jaar lid zijn van de NBvV. De heer Swart, ook 50 jaar lid was helaas verhinderd. De huldiging is door vertegenwoordigers van het District Friesland, Bert van der Beek en Paul Commandeur gedaan.

Voliëvereniging De Nachtegaal (F03) heeft een aantal jubilarissen mogen huldigen, waaronder de heer Johannes Swart met zijn 50 jarig lidmaatschap van de NBvV. Namens het districtsbestuur Friesland was voorzitter Arend Vissia aanwezig om samen met de voorzitter de Nachtegaal Yne Peter Terpstra de jubilarissen te huldigen.

Foto v.l.n.r. voorzitter Yne Peter Terpstra, Johannes Swart, districtsvoorzitter Arend Vissia.

Bij Volière vereniging Zang en Kleur (D19) hebben wij ons lid Ibo v.d. Wagen gehuldigd met zijn 50 jarig lidmaatschap. Ibo heeft diverse bestuursfuncties bekleed en was een trouwe opbouwer van de onderlinge TT en een top kweker van diverse rassen. De laatste jaren hebben zijzen zijn voorliefde. Foto: Ibo en echtgenote.

DISTRICT ZUID HOLLAND

Vogelvereniging De Volière (D05) te Dordrecht heeft met een flinke delegatie te weten de bestuurders Aad, Andries en Dirk, op dinsdag 12 maart jongstleden een bezoek gebracht aan Gert Scheurwater en zijn dochter Anneke. De nu 96 jarige Gert hebben we gehuldigd voor zijn 50 jarig lidmaatschap van de NBvV en onze vereniging. Zijn gehoor en zicht is niet meer zo best, maar verder mag hij niet mopperen en dat doet hij dan ook niet. District voorzitter Lex Kaptein had net een nieuwe heup gekregen en was daardoor absent. Vandaar dat onze voorzitter hem de speld op deed, de secretaris heeft de oorkonde overhandigd en Aad de bloemen. Een gezellige huldiging.

Bij v.v. "De Diamantvink" (R14) hebben we een 6 tal jubilarissen mogen huldigen, waaronder de heren Piet van Ruiten, 60 jaar lid, Piet Hage-naars, rayonvoorzitter rayon 1 Leiden, Ton van der Wereld, 50 jaar lid. Op de foto's van links naar rechts: de heren Piet van Ruiten, Piet Hage-naars, Ton van der Wereld, en Hans van Egmond, voorzitter v.v. "De Diamantvink".

sel

De

Jubilea

Jubilarissen 25 jaar

R. Stouten en W. Sostman, afd. Heerhugowaard (H55);
D. vd. Streek, G. Wiersma en D. Scheepstra, afd. Rijssen 3 (336);
J. Wind, afd. Joure (J01);
M. Devos, afd. IJzendijke (Y02);
R.M.A.E. Vogler, afd. Wormerveer (W13);
H. Hammidi, afd. Ferwert (F03);

Jubilarissen 40 jaar

B. Kamerling en R. Raven, afd. Heerhugowaard (H55);
J. Vos, afd. Sprang-Capelle (529);
G. de Leeuw, afd. Rijssen 3 (336);
N. Moens, afd. IJzendijke (Y02);
J. Lamberts en M.B. Borgonjen, afd. Lochem (L19);
D.v.d. Streek en P. Wassenaar, afd. Voorthuizen (V32);
B. de Groot, afd. Harlingen (H10);
F. Turk. J. Hoogenboom en F. Hoogenboom, afd. Roelofarendsveen (R14);
H.L.W.V. Heitbrink, afd. Zwolle 2 (Z07);
S. Pijnacker, afd. Ferwert (F03);

Jubilarissen 50 jaar

J. Weel en S. Munniksma, afd. Heerhugowaard (H55);
J. Litjens, afd. Weert 2 (461);
G. Jansen en A. J. Lankamp, afd. Rijssen 3 (336);
A. Lagasse, afd. IJzendijke (Y02);
T. van de Wereld, afd. Roelofarendsveen (R14);

J. Swart, afd. Ferwert (F03);
Ibo v.d. Wagen afd. Zang en Kleur (D19);

Jubilarissen 60 jaar

H. Wegereef, afd. Rijssen 3 (336);
M.H.W. Borgonjen, afd. Lochem (L19);
P. van Ruiten, afd. Roelofarendsveen (R14);

Overledenen

W.J. Brinks uit Tiel was oud voorzitter van V.V. "Tielse Vogelliefhebbers Vereniging", afd. Tiel (T07);
P. van Stam uit Lisserbroek was oud voorzitter van V.V. "De Meervogels", afd. Nieuw Vennepe (N39);

G. Martens, Rilland Bath (R26); M.L. Karelse, Heinkenszand (G15); J. vd. Meer, Drachten (D17);
H. Persoon, Maasdijk (W03); H.J. Holtman,

Apeldoorn (A12); G.J. Wagenvoort, Deventer (D01);
C.J. de Boer, Den Helder (H12); J. Ruskauff, Den Haag (H02);
J.W.J. Veld, Schalkwijk (H72); W.J. Brinks, Tiel (T07); A. Kikkert, Haafden (Z17); J.A. Ruskauff, Den Haag (H02); W.C.M. Voermans, Wagenberg (W26); Mevr. R. van den Berg, Berlicum (M04);
J. de Ruiter, Harderwijk (H66); B.J.A. Wink, Aalten (324);

Wij wensen alle nabestaanden veel sterkte bij het verwerken van het verlies.

Gelezen

© Henk Branje

In de krant 'De Limburger' een interessant artikel gelezen over wat onze snoezige poes allemaal vangt in de natuur. Het artikel werd geschreven door Vincent Janssen, Rik van Hulst en Raj Scheijen. Wat vangt die kat van ons dan zoal? Hun buitendieet bestaat uit zo'n 10% vogels, 81% muizen en ratten, 2% vleermuizen, 1% mollen, 1% konijnen en hazen, 2% marterachtigen (wezels) en 2% overige dieren (kikker, slang, kat).

Er worden in Nederland naar schatting drie miljoen huiskatten gehouden terwijl er nog een half tot anderhalf miljoen verwilderde en zwerfkatten rondlopen. De schattingen aan gedode dieren lopen uiteen van 40 tot 141 miljoen prooien! Gaan we uit van die 10% vogels als prooi-

dier, dan worden er jaarlijks tussen 4 en 14 miljoen vogels gedood door de tamme, verwilderde en zwerfkatten!

En dan te weten dat 50 tot 80 procent van de baasjes de kat naar buiten laat. Gaan we uit van het 'lage' percentage van 50%, dan zijn onze huispoezen toch goed voor zo'n 2 tot 7 miljoen gedode vogeltjes.

Wettelijk gezien is de eigenaar van een kat

verantwoordelijk voor wat de kat vangt... Sommige rechtswetenschappers wijzen erop dat het loslopen van huiskatten in strijd is met het Europees natuurbeschermingsrecht. Toch gedogen we de kat en wordt er niet gehandhaafd. Als vogelliefhebbers mogen we, terecht, geen vogels vangen uit het wild. Maar die katten dan?

© Shutterstock

ERELEDEN

L.M.G. Bertina, C. van Elven, H. de Geus, R. Grefhorst, J. Heesakkers, H.P.G.M. van Hout, J.A.M. Kerkhof, P.J.F. Klören, T.J. Koenen, C.G. Maandag, S. Munniksma, K. Snijder, Mr. H.J.M. Stienen, H.K. v.d. Wal, C.W. Westland, W. Zijlstra.

LEDEN VAN VERDIENSTE

J. v/d Beek, E.B.A. Berns, T. Bielderma, K. Bink, B. Bosch, H. Branje, A. Castermans, R. van Dijk, A. Gort, P. Hagenaars, B.A.M. Horsting, A.J. Houtkooper, H.F.M. Jansen, J.M.C. van Kempen, G. Koenderink, J. Kreijveld, C.H.M. van der Linden, C. van Lunteren, A. Mertens, A. van Mingeroet, A.P.F. van Niel, P. Ooijen, C. van Oosterhout, J. Perdon, R. Steenbakkers, H. Suichies, W.A. Tolman, P. v.d. Tuin, P. Ubachs, J. Wijnhoven, H. Wouwenaar, K. Zegelara.

HOOFDBESTUUR

Voorzitter: Albert Zomer, tel. 06-15318939, E-mail: albertzomer1958@outlook.com

Secretaris: Raymond Berghouwer, tel. 06-11793194, E-mail: nbvv-secretaris@berghouwer.com

Penningmeester: Dirk Verburg, tel. 0113-502676, E-mail: cn.vogel@zeelandnet.nl

2e voorzitter: Rick Oudenampsen, tel. 06-22101101, E-mail: info@oudenampsen.com

Bestuurslid: Sjaak van Bennekom, tel. 035-6562027, E-mail: jjvanbennekom@hetnet.nl

VERTROUWENSPERSOON

Jan Perdon, tel. 06-53256215, E-mail: pdteh@home.nl

SECRETARIAAT KEURMEESTERSVERENIGING

Henk Jansen, tel. 06-19931488, E-mail: secretariaatkmv@hotmail.com

BONDSBUREAU

Bezoekadres: Aletta Jacobsstraat 4, 4623 ZB Bergen op Zoom.

Postadres: Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom.

Telefoon: 0164-235007

E-mail: info@nbvv.nl

Internet: www.nbvv.nl

Het bondsbureau is op werkdagen geopend van 8.30 tot 12.30.

Uitgebreide contactinformatie vindt u op onze website www.nbvv.nl

COLOFON**Colofon****UITGEVER**

'Onze Vogels' is het maandelijks tijdschrift van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers. Een organisatie van vogelliefhebbers met ca. 20.000 leden. De NBvV is opgericht in 1933. De totale oplage van Onze Vogels bedraagt 21.000 exemplaren.

Het tijdschrift wordt toegezonden aan leden, verspreide leden en binnen- en buitenlandse abonnees. Men wordt lid van de NBvV door zich aan te sluiten bij een van de circa 500 plaatselijke verenigingen van de bond. Ook bestaat voor iemand die principieel geen lid wenst te worden van een afdeling/vereniging om verspreid lid worden van de NBvV. Een verspreid lidmaatschap kost voor 2024 € 44,- per jaar (bij automatische incasso – anders zijn € 2,50 extra administratiekosten verschuldigd).

ABONNEMENTSPRIJZEN 2024

Nederland € 34,- per jaar (bij automatische incasso – anders zijn € 2,50 extra administratiekosten verschuldigd). België € 40,-, Priority-post naar alle andere landen € 100,-. Verspreid lid buitenland: bovenvermelde bedragen met € 10,00 verhogen. Het abonnementsjaar loopt van 1 januari tot en met 31 december.

ADRES

NBvV, Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom tel. 0164-235007 (bereikbaar tussen 08.30 en 12.30 uur), e-mail: info@nbvv.nl, website: www.nbvv.nl

Bankrekeningen: ABN AMRO bank, IBAN: NL55ABNA0468959262 (BIC: ABNANL2A) - ING bank: IBAN: NL96INGB0001148324 (BIC: INGB-NL2A) t.n.v. Ned. Bond van Vogelliefhebbers.

De NBvV staat ingeschreven in het verenigingsregister van de Kamer van Koophandel en Fabrieken te Breda onder nummer 40280824.

REDACTIE

Hoofredactie: Henk Branje – te bereiken via E-mail: hbranje@icloud.com

Redactieadres: per adres Bonds bureau NBvV, t.a.v. redactie Onze Vogels – zie bovenstaand.

ZAKELIJKE ADVERTENTIES

Tarieven en deadlines voor zakelijke advertenties zijn te verkrijgen via het bondsbureau te Bergen op Zoom.

VERANTWOORDELIJKHEID

De Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers is niet verantwoordelijk voor de gepubliceerde advertenties en kent geen verplichting tot het opnemen van advertenties. De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen. Door publicatie neemt de NBvV geen enkele verantwoordelijkheid op zich. Overname van artikelen, illustraties, foto's of gedeelten daarvan is zonder schriftelijke toestemming niet toegestaan.

VORMGEVING: Ingrid Hubers**DRUK:** Muller Print & Sign - Amsterdam

Het volgende nummer wordt ter post bezorgd in de tweede volle week van de volgende maand.

BEËINDIGING LIDMAATSCHAP:

Afdelingsleden kunnen, indien gewenst, hun lidmaatschap beëindigen middels opzegging bij de vereniging waar zij lid zijn. Dit kan per half jaar. Het lidmaatschap voor verspreide leden is per jaar opzegbaar.

Verspreide leden kunnen hun jaarlidmaatschap telkenmale per 31 december opzeggen via het Bonds bureau.

Grauwe klauwier

Lanius collurio

© Aloïs van Mingeroet

mei

De grauwe klauwier is ongetwijfeld een van onze mooiste Europese vogels. Het zijn echte trekvogels die bij ons zijn van eind april tot september en de rest van het jaar doorbrengen in Afrika. Ik kon ze fotograferen op de Regte Heide in Riel, een dorp dat deel uitmaakt van Goirle in Noord-Brabant. De Regte Heide is een prachtig natuur- en een echt wandelparadijs en ook voor mensen met een rolstoel of rollator prima toegankelijk. Het is er super functioneel voor al wat leeft in de natuur hetgeen komt door de mooie variatie in het landschap met heidevelden, dennenbossen en ook bossen met gemengde loofbomen en struiken, vijvers, moeras en een enorme variatie aan bloemen en planten. Geen wonder dat vele insecten en vogels er zich thuis voelen. Van alledaagse tot zeldzame soorten, zo ook één van mijn absolute favorieten de Grauwe Klauwier. Er broeden op de Regte heide liefst vier paren van deze zeldzame vogels. Gewapend met een goede verrekijker of telescoop heb je al een reële kans om de grauwe klauwier te spotten. Maar geen garantie want die is er nooit in de natuur.

Beschrijving

De grauwe klauwier is 16 à 18 cm groot en weegt zo'n 25 gram. Om het vrouwtje te spotten is er behoorlijk veel geluk nodig, want ze heeft een uitstekend camouflagepakje aan. De man valt wel beter op met zijn witte keel; de borst, flanken en buik zijn licht beige met een rozige waas erover; de kruin en nek zijn licht blauwgrijs; rug en vleugels zijn kastanjebruin. En wat nog het meest opvalt is zijn bandietenmasker. De grauwe klauwier behoort tot de orde van de zangvogels, niet dat het een zangvirtuoos is, maar hij doet zijn best. Maar ze behoren ook wel een beetje tot de roofvogels, hun voedsel bestaat uit grotere insecten, allerlei kevers, sprinkhanen, libellen, rupsen, kleine knaagdieren en ook kleine vogels staan op hun menu. De hele familie van de klauwieren heeft een wat vreemde gewoonte om hun prooiën op scherpe takjes, doornen of gewoon op de prikkeldraad te spiesen.

Succesvol gebroed

Op de Regte heide heeft een koppel grauwe klauwieren al drie jaar na elkaar met succes gebroed. Vlak bij de vrij toegankelijke vogelkijkhut "t Abs moer". Als je heel stil bent en het nodige geluk en geduld

hebt, kun je de grauwe klauwieren van dichtbij zien. Ik kon ze er al enkele keren fotograferen, vorig jaar met een voedsel overdracht van de man die zijn vrouwtje een mooie dikke mestkever gaf, allebei volledig in beeld. Met de foto won ik al een prijs. Maar op 19 mei 2023 kon ik ze fotograferen terwijl ze aan het paren waren, mooier wordt het niet. Al krijg ik er nooit genoeg van om de grauwe klauwier te bewonderen in de natuur. Nu nog eens een jong dat gevoederd wordt door een van de ouders. Een mens moet altijd iets overhouden om van te dromen.

De grauwe klauwieren doen het weer beter in de natuur; eind vorige eeuw waren er nog minder dan vijftig broedparen in Nederland. Hierdoor kwamen ze op de rode lijst terecht, maar sinds 2000 gaat het beter en het aantal broedparen is nu gestegen tot 1300; daarmee zijn ze nog niet van de rode lijst af. Maar het gaat dus duidelijk de goede richting uit.

Aloïs van Mingeroet

sel

Vogelliefhebbers in Nederland
Goed nieuws over 'DE VOGELWERELD' A.O.B.
WIJZIGING
Steeds meer Nederlandse liefhebbers willen een abonnement op het tijdschrift 'De Vogelwereld' van A.O.B. Speciaal voor die mensen heeft het bestuur een speciale regeling uitgewerkt. Nederlandse liefhebbers kunnen voortaan door slechts 37 euro te storten op het rekeningnummer BE05 7350 5552 1875 – BIC KREDBEBB een jaar lang ons tijdschrift ontvangen. (of slechts 20 euro voor enkel het digitale tijdschrift)
Gelieve naam en volledig adres te vermelden bij de betaling **alsook te mailen** naar heidi.cosemans@gmail.com
'De Vogelwereld' verschijnt 11x per jaar. 9x op 48 blz. A4 en 2x op 64 blz. A4

KBOF DE WITTE SPREEUWEN

Het meest gelezen Belgisch Ornithologisch tijdschrift, pagina's boordevol informatie over onze vogels! Het tijdschrift dat U maandelijks ontvangt en tevens digitaal kan lezen op pc, gsm, tablet.

Voor een jaarabonnement in Nederland gireert u € 41 via een Europese overschrijving bij de KBC bank.
IBAN rekeningnr. BE33 7330 0642 3046 en BIC code = KREDBEBB t.a.v. KBOF – Vergeylen Paul, Dendermondsesteenweg 110 D te BE 9290 Overmere.

Inschrijvingen en inlichtingen bij Achten Paul, Everslaarstraat 78, BE 9180 Lokeren, België.
E-mail: ledenadministratie@kbof.be
Via onze website: <http://www.kbof.be> kan U gratis een profnummer inzien!

www.tauros-diagnostik-shop.de

vanaf 9,50 €

aanmelden bestellen betalen opsturen resultaten

GENDIKA
LABORATORIUM VOOR GENETISCH ONDERZOEK

Al meer dan 20 jaar gespecialiseerd in DNA onderzoek

Vogels Duiven Dieren

Geslacht Ziekte Verwantschap Soorten

Voor informatie bel (+31) 0598-619343 of ga naar www.gendika.com

ANIVENT

Kalender | Mega-Catalogus | Inschrijven

De catalogus -inclusief alle keurlijsten- van het afgelopen NK nog een keer nakijken?
De vogels van uw soort vergelijken met de resultaten van vorige NK's?
Kijk op Anivent.eu in de Mega-Catalogus en vind!

Kooi	Diergroep	Punten	Klassering	Ras	Kleur	Geslacht	Merk	Geslacht	Keurmeester	Inzender (klik voor detail)
3258	australische prachtvinken	90.000	-	-	Gordelgrasvink wildkleur	-	10001001	-	Tajes R	4HDN+
3259	australische prachtvinken	88.000	-	-	Gordelgrasvink wildkleur	-	10001001	-	Tajes R	E343+
3360	australische prachtvinken	87.000	-	-	Gordelgrasvink wildkleur	-	10001001	-	Tajes R	E343+
3361	australische prachtvinken	92.000	-	-	Gordelgrasvink wildkleur	-	10001001	-	Tajes R	H568+

Anivent.eu is gratis, óók voor uw afdeling of speciaalclub!

De